

ΟΣΙΟΣ ΝΙΚΩΝ Ο «ΜΕΤΑΝΟΕΙΤΕ»

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΡΑΣΕΩΣ ΚΑΙ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΣ ΟΙΚΟΔΟΜΗΣ
ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΜΟΝΕΜΒΑΣΙΑΣ ΚΑΙ ΣΠΑΡΤΗΣ

ΑΠΡΙΛΙΟΣ - ΜΑΪΟΣ - ΙΟΥΝΙΟΣ 2016 ΤΕΥΧΟΣ 194ον

ΟΣΙΟΣ ΝΙΚΩΝ Ο «ΜΕΤΑΝΟΕΙΤΕ»

ΑΠΡΙΛΙΟΣ - ΜΑΪΟΣ - ΙΟΥΝΙΟΣ | ΤΕΥΧΟΣ 194ον

ΟΣΙΟΣ ΝΙΚΩΝ Ο «ΜΕΤΑΝΟΕΙΤΕ»
ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΟΝ ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΟΝ
ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ
ΚΩΔΙΚΟΣ 110015

ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ:
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ
ΜΟΝΕΜΒΑΣΙΑΣ ΚΑΙ ΣΠΑΡΤΗΣ
ΛΥΣΑΝΔΡΟΥ 5, 23100 ΣΠΑΡΤΗ
Τηλ. 27310 26580
Fax 27310 26581
www.immspartis.gr
email: info@immspartis.gr
imm-spar@otenet.gr

ΕΚΔΟΤΗΣ-ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ:
ΣΕΒ. ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ
ΜΟΝΕΜΒΑΣΙΑΣ ΚΑΙ ΣΠΑΡΤΗΣ
κ.κ. ΕΥΣΤΑΘΙΟΣ

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ:
ΑΡΧΙΜ. ΣΕΡΑΦΕΙΜ ΚΟΣΜΑΣ

ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΗ ΕΤΗΣΙΑ
ΣΥΝΔΡΟΜΗ: 0,60€

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΕΚΔΟΣΗΣ:
ΧΡΙΣΤΙΝΑ-ΑΝΝΑ Α. ΧΙΩΤΗ
Τριακοσίων 48, Σπάρτη
τηλ. 27310 81253
info@lakonikos.gr

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Μνημόσυνος λόγος για τὸν π. Ἰωάννη Κάτσαρη	27
<i>κ. Νικολάου Αναγνωστοπούλου, Δικηγόρου</i>	
<i>Οἱ Πατέρες στὸν σύγχρονο κόσμο</i>	
Διπλοπροσωπία	31
<i>Αρχιμ. Ἐφραίμ Μιλτιάδου, Καθηγουμένου τῆς Ἱεῤῥας Μονῆς Ἁγίων Τεσσαράκοντα Μαρτύρων Σπάρτης</i>	
<i>Προσεγγίσεις καί προβληματισμοί</i>	
Φοιτώντας σέ ἀποκαλύψεις θείων μυστηρίων νοητῶν	32
<i>Αρχιμ. Πορφυρίου Κονίδη, Καθηγουμένου τῆς Ἱεῤῥας Μονῆς Ἁγίων Ἀναργύρων Πάρνωνος</i>	
<i>Σύγχρονες μορφές Γερόντων καί Ἀσκητῶν</i>	
Γέροντας Εὐσέβιος Βίττης, ὁ ἀσκητῆς τῆς Σουηδίας (1927-2009).....	34
<i>Αρχιμ. π. Εὐσεβίου Ρασσιᾶ</i>	
<i>Νεανικοί Ἀγκυροβολισμοί</i>	
Πρὶν ἀπὸ τὴν καταιγίδα	37
<i>Νικολάου Ζαχαράκη, Ὑποψ. Διδάκτορος Παν. Ἰωαννίνων</i>	
<i>Ἀπὸ τῆ ζωῆ τῆς τοπικῆς Ἐκκλησίας</i>	
Γεγονότα - Σχόλια	39
Χρονικά Ἱεῤῥας Μητροπόλεως	44

Μνημόσυνος λόγος για τὸν π. Ἰωάννη Κάτσαρη*

κ. Νικολάου Ἀναγνωστοπούλου
Δικηγόρου

Τὸν Ἀπρίλιο τοῦ 1825, καὶ ἐνῶ ἡ ἐπαναστατημένη Ἑλλάδα σπαράσσονταν ἀπὸ ἐμφύλιες συγκρούσεις, ἀποβιβάσθηκε στὶς ἀκτὲς τῆς Πελοποννήσου ὁ Ἰμπραήμ Πασάς, υἱὸς τοῦ τοπάρχου τῆς Αἰγύπτου Μωχάμετ Ἄλη. Ἀποστολή του ἡ συντριβὴ τῆς Ἐπανάστασης. Ἡ ἄφιξη τοῦ Ἰμπραήμ σκόρπισε πανικὸ στὴν Πελοπόννησο.

Ἔνα χρόνο μετὰ (Ἀπρίλιος τοῦ 1826) – καὶ ἀφοῦ εἶχε τελειώσει μαρτυρικῶς ἡ ἀντίσταση στὸ Μεσολόγγι – ὁ Ἰμπραήμ ἐπέστρεψε καὶ ἀποβιβάστηκε στὴν Πάτρα ἐφαρμόζοντας τὴν τακτικὴ τῆς «καμένης γῆς». Μὲ τὴν τακτικὴ αὐτὴ ἤθελε νὰ τρομοκρατήσῃ τὸ λαὸ καὶ νὰ κλονίσει τὸ ἠθικὸ του.

Ὁ Ἰμπραήμ ἤλεγχε σχεδὸν ὅλη τὴν Πελοπόννησο καὶ εἶχε σκοπὸ νὰ ἐκστρατεύσει καὶ νὰ καταλάβῃ τὴ Μάνη. Προτοῦ τὸ ἐπιχειρήσει, συγκέντρωσε ἰσχυρὲς δυνάμεις στὴν Τρίπολη καὶ τὴν Σπάρτη καὶ ἐξορμοῦσε στὰ χωριὰ τοῦ Παρωνα. Ληλάτησε τὸ Καστρί, τὸν Ἅγιο Πέτρο, τὴ μονὴ Μαλεβῆς, τὸ χωριὸ Ἅγιος Ἰωάννης, κατέστρεψε τὸν Βασσαρᾶ καὶ τὶς γύρω περιοχές, συγκρούστηκε μὲ τοὺς Ἕλληνες στὰ Βέρροια καὶ στὸν Βρουλιά.

Σὲ αὐτὸ τὸ ζοφῶδες περιβάλλον τὴν περίοδο ἐκείνη (ἄνοιξη τοῦ 1826) ποὺ πολλοὶ προσκύνησαν τὸν Αἰγύπτιο – καὶ ποὺ ὄχι μόνον οἱ ἄνθρωποι ἀλλὰ καὶ τὰ ζῶα καὶ τὰ φυτὰ ἀναμετριόντουσαν καθημερινὰ μὲ τὸν φόβο τοῦ θανάτου, τὸ μαρτύριο καὶ ξεριζώνονταν σώματα καὶ σοδειὲς – εἰσέβαλαν τμήματα τοῦ Ἰμπραήμ τὸ πρωτὶ τῆς 12ης Μαΐου 1826, ἀνήμερα τῆς

Μεσοπεντηκοστῆς, στὸ μικρὸ χωριὸ μας. Ἡ Κονιδίτσα ἦταν σχεδὸν ἔρημη, ἀφοῦ οἱ περισσότεροί χωριανοί, μαζί μὲ Βρουλιῶτες εἶχαν φύγει μέσω Καστανιάς, ζητώντας σωτηρία στὸ φιλόξενο μοναστήρι τῆς Ἀλαγωνίας, στὸ ὄνομαστὸ «Μαρδάκι».

Ὁ πατὴρ Ἰωάννης λειτουργοῦσε στὸν Προφήτη Ἥλια μὲ λίγους ὑπέργηρους χωριανούς, ποὺ δὲν μπορούσαν νὰ φύγουν ἀπὸ τὸ χωριὸ. Μέσα στὴ Θεία Λειτουργία, μπροστὰ στὶς ἀνοικτὲς πύλες τοῦ θυσιαστηρίου καὶ τοῦ οὐρανοῦ, οἱ ἄπιστοι τοῦ Ἰμπραήμ ζήτησαν ἀπὸ τὸν π. Ἰωάννη νὰ διακόψῃ τὴ Θεία Λειτουργία καὶ ὅταν ἐκεῖνος ἀρνήθηκε, τὸν ὀδήγησαν βιαίως στὴν δεξιὰ εἴσοδο τοῦ Ναοῦ τὸν ὑποχρέωσαν νὰ γονατίσει καὶ τὸν σφαγίασαν. Πρωτὶ τῆς 12ης Μαΐου 1826. «..... Ἐσφάγη ἀπὸ τοὺς Ἀραβας ἐπιδρομεῖς μὴ θέλων νὰ ἐγκαταλείψῃ ἀνεκτέλεστα τὰ ἄχραντα μυστήρια...», ὅπως ἀναγράφεται σὲ σχετικὸ πιστοποιητικὸ. Ἡ θύρα τοῦ Ναοῦ μπρὸς στὴν ὁποία θυσιάσθηκε χτίστηκε ἀπὸ τοὺς συγχωριανούς του γιὰ πάντα γιὰ νὰ μὴν πατηθεῖ ποτὲ τὸ τίμιο αἷμα του.

Σύμφωνα μὲ ἀξιόπιστες ἱστορικὲς πηγὲς καὶ ἀπὸ προφορικὲς διηγήσεις καὶ μαρτυρίες τῶν προπάππων μας, τὸ ἀνοσοιούργημα ὀλοκληρώθηκε μὲ τὴν ἄρπαγὴ καὶ αἰχμαλωσίᾳ ἀπὸ τὸ χωριὸ μας τοῦ 7χρονου Θεοδωρῆ Μιχαλόπουλου, τοῦ 9χρονου Θεοδωρῆ Κόκκορη, ποὺ χάθηκαν γιὰ πάντα, καὶ δύο γυναικῶν, τῆς Παναγιώτας Καλαβρυτινοῦ μὲ τὸ μωρὸ τῆς Σταῦρο καὶ τῆς Μίχαινας, οἱ ὁποῖες ἀπελευθερώθηκαν καὶ ἐπέστρεψαν, κατὰ τὴ σχετικὴ ἱστορικὴ

πηγή, στο χωριό μετά από ένα χρόνο «άτιμασμένες».

Θεία εὐδοκία, ὅμως, τὸ ἡρωικό μας ἔθνος ἐλευθερώθηκε. Ἡ ναυμαχία τοῦ Ναβαρίνου, 15 μῆνες μετά, ἀποτέλεσε τὴν ἀρχὴ τοῦ τέλους τῆς τουρκικῆς κυριαρχίας, καὶ ὅπως σημειώνει εὐστοχα ὁ Διονύσιος Κόκκινος «Μετά τὴν ναυμαχίαν αὐτὴν ὁ φοβερός μέχρις ἐκείνης τῆς ὥρας Ἰμβραήμ, ὁ παίζων ρόλον θηρίου, ἀπώλεσεν τοὺς ὀδόντας καὶ τοὺς ὄνυχάς του».

Ἀπὸ γραπτὲς ἱστορικὲς πηγές, προκύπτει ὅτι ὁ π. Ἰωάννης ὑπῆρξε πρόσωπο μὲ πρωταγωνιστικό ρόλο στὴν ἐπαναστατικὴ δράση τῆς περιοχῆς ἀπὸ τὶς πρῶτες στιγμὲς τοῦ ἀγώνα. Ὑπῆρξε προεστῶς τοῦ χωριοῦ πρὸ τῆς ἐπαναστάσεως, γεγονός που σημαίνει ὅτι, μαζί μὲ τὴν ἱερατικὴ του ιδιότητα, ἦταν πρόσωπο ποὺ ἀσφαλῶς ἐπηρέαζε καὶ κατηύθυνε τὶς τύχες καὶ τὶς ἀποφάσεις τοῦ χωριοῦ. Γνωρίζουμε μὲ βεβαιότητα ἀπὸ πιστοποιητικό ποὺ δόθηκε τὸν Μάιο τοῦ 1848 ἀπὸ τοὺς ὀπλαρχηγούς τῶν ἀτάκτων Γιατράκο, Σκλαβοχωρίτη καὶ Δημητράκο ὅτι

«...ὁ ἐκ Κονιδίτσης τοῦ Δήμου Σελασσίας τῆς Λακεδαιμόνος Ἰωάννης ἱερεὺς Κάτσαρης, κῆρυξ καὶ πρόθυμος καὶ μὲ ἐνθουσιασμό δράξας τὰ ὄπλα μετά τῶν συγγενῶν του καὶ μέρους συγχωριανῶν του, ἐπικεφαλῆς αὐτῶν κατετάχθη καὶ ἠγωνίσθη ὁμοῦ μετ' αὐτῶν ὑπὸ τὴν ὁδηγία τοῦ τότε ἀρχηγοῦ Π. Γιατράκου καὶ παρευρέθη εἰς τὰ μάχας Φραγκόθρυσης, Βαλτετίου, Βερβένων, Δολιανῶν ἕως εἰς τὴν ἔξοδον τοῦ φρουρίου Τριπόλεως...»

Ἡ μάχη στὸ Βαλτέτσι ἔγινε 1 ½ μῆνα μετά τὴν ἔκρηξη τῆς ἐπανάστασης, 12/13 Μαΐου 1821, καί, ὅπως εἶναι γνωστό, ὑπῆρξε ἡ πρώτη τακτικὴ μάχη καὶ μεγάλη νίκη τῶν ἀγωνιστῶν καὶ θεωρεῖται ἀπὸ τοὺς ἱστορικούς ὁ ἀκρογωνιαίος λίθος τοῦ

πολεμικοῦ οἰκοδομήματος τοῦ '21.

Ἀλλὰ καὶ οἱ μετ' ὀλίγες ἡμέρες (18/19 Μαΐου) μάχες στὰ Βέρβена καὶ στὰ Δολιανὰ (ὅπου πρωταγωνίστησε ὁ Νικηταρᾶς καὶ ὁ σπουδαῖος Ἐπίσκοπος Θεοδώρητος Βρεσθένων) ἦταν ἐξόχως σημαντικές, διότι οἱ Τοῦρκοι γιὰ δευτέρη φορὰ ἀπέτυχαν νὰ διαρρήξουν τὸν πολιορκητικό ἴσθμὸ ποὺ εἶχε ὑφάνει ὁ Κολοκοτρώνης γύρω ἀπὸ τὴν Τρίπολη.

Ἡ συμμετοχὴ τοῦ π. Ἰωάννη στὶς μάχες αὐτὲς (τὶς πρῶτες δηλ. καὶ κρίσιμες συγκρούσεις τῆς ἐπανάστασης) δείχνουν πολὺ καθαρὰ ἐθνικὴ καὶ πνευματικὴ ἐτοιμότητα καὶ ἐγρήγορη, ἀποφασιστικότητα, παλληκαριά καὶ ἔμπνευση, καὶ ὅλα αὐτὰ - σίγουρα καὶ ἀναπόφευκτα - εἶχαν ἐπασοθεῖ πρὸ τοῦ '21 στὴν ψυχὴ τοῦ π. Ἰωάννη μέσα ἀπὸ τὸν πόθο του γιὰ ἐλευθερία καὶ ἀπὸ τὴν ἱερατικὴ του διακονία.

Ὁ παπα - Κάτσαρης φαίνεται νὰ ἦταν «σὺν ἔτοιμος ἀπὸ καιρὸ σὺν θαρραλέος», ὄχι γιὰ νὰ ἀποχαιρετήσῃ τὴν Ἀλεξάνδρεια, κατὰ τὴν ἐκφραση τοῦ ποιητῆ, ἀλλὰ γιὰ ἀποχαιρετήσῃ τὴν τούρκικη σκλαβιά, προσφέροντας τὸ αἷμα του καὶ τὴν ἱερωσύνη του.

Ὁ π. Ἰωάννης ὑπῆρξε μὲ τὴ δράση του ἀπὸ τὶς πρῶτες στιγμὲς τοῦ ἀγώνα - ὄντας μάλιστα προεστῶς καὶ ἱερέας τοῦ χωριοῦ μας - πρόσωπο ὁπωσδήποτε γνωστὸ καὶ ἀκουστὸ ὄχι μόνον στοὺς ὀπλαρχηγούς τοῦ ἀγώνα ἀλλὰ καὶ στοὺς ἐχθρούς τῆς πίστες καὶ τοῦ ἔθνους. Καὶ εἶναι ἐξαιρετικὰ πιθανὸν τὸ μαχαίρι τοῦ Ἰμπραήμ νὰ ἐπέδωκε νὰ ἐξοντώσῃ τὴν ὥρα τῆς θείας λειτουργίας ὄχι ἕναν ἀνώνυμο καὶ ἀφανῆ παπᾶ, ἀλλὰ εἰδικὰ τὸν «ἀγωνιστῆ ἱερέα παπα - Κάτσαρη». Ἐὰν συνέβη αὐτό, τότε τὸ μαρτύριο τοῦ π. Ἰωάννη γίνεται ἀκόμα σπουδαιότερο, διότι ὁ π. Ἰωάννης τὶς ζοφερὲς καὶ μαῦρες ἐκεῖνες ἡμέρες τοῦ

Μαΐου 1826, δέν απομακρύνθηκε από το χωριό, αλλά προτίμησε να υπηρετήσει το θυσιαστήριο στην γιορτή της Μεσοπεντηκοστής, ἀναδεχόμενος τὸν κίνδυνο νὰ προσφερθεῖ ὁ ἴδιος θυσία.

Δὲ γνωρίζουμε πολλὰ γιὰ τοὺς προγόνους τοῦ π. Ἰωάννη καὶ λεπτομέρειες γιὰ τὸν ἐν γένει βίῳ του. Οἱ φιλογενεῖς συγχωριανοὶ καὶ πατριῶτες Ἐλένη Μακρὴ (πρωτοπόρος, ὡς γνωστὸν, στὴν προσπάθεια γιὰ τὸν παπα-Κάτσαρη) Σταῦρος Καλαβρυτινός, Τάκης Καπετανάκης, Πανάγος Ἀναγνωστόπουλος, Κων/να Καπετανάκη, Γεωργία Κοκκίνη, Τάσος Κοκκίνης, μὲ συνεπικουρία καὶ ἄλλων, ἐργάζονται ἀπὸ καιρὸ μὲ πολὺ ζῆλο στὸν ἐντοπισμὸ, συλλογὴ, καταγραφή καὶ ἀνάδειξη τῆς ἱστορικῆς, πολιτιστικῆς καὶ θρησκευτικῆς ζωῆς τοῦ χωριοῦ μας – μὲ μεγάλη προτεραιότητα στὴν προσωπικότητα καὶ τὸ ἔργο τοῦ π. Ἰωάννη. Γνωρίζουμε ὅτι ὁ π. Ἰωάννης ἦτο ἔγγαμος μὲ τέκνα καὶ κατὰ τὸν χρόνο τῆς θυσίας του ἦταν περίπου 45-50 ἐτῶν. Ὁ υἱὸς του Ἀναστάσιος ἔλαβε καὶ ἐκεῖνος τὴν ἱερωσύνη καὶ διακόνησε ὡς ἐφημέριος στὴν Κονιδίτσα μέχρι περίπου τὸ 1865, υἱοθετήσας τὸ ἐπώνυμο Παπαδόπουλος, ὡς υἱὸς παπᾶ, κατὰ τὴ συνήθεια τῆς ἐποχῆς. Ὁ π. Ἀναστάσιος ἀπέκτησε τρία τέκνα ἀπὸ τὰ ὁποῖα καὶ προέρχεται ἡ σειρὰ τῶν Παπαδοπουλαίων τῆς Κονιδίτσας.

Ἔχουν παρέλθει ἀκριβῶς 190 χρόνια ἀπὸ τὸ μαρτυρικὸ τέλος τοῦ π. Ἰωάννη, Μάιος τοῦ 1826. Τὸ ἔθνος ἐλευθερώθηκε καὶ τὸ κράτος δημιουργήθηκε. Ἄνοδοι καὶ κάθοδοι, νίκες καὶ ἤττες, καταστροφές καὶ θριάμβοι, ἀποστασίες καὶ ἐπιστροφές, ἀμαρτίες καὶ μετάνοιες, προδοσίες καὶ θυσίες παρακολουθοῦν τὴν ἔκτοτε ἱστορικὴ πορεία τοῦ ἔθνους μας. Σήμερα μάλιστα ζοῦμε σὲ ἀσθμαίνουσα ἐποχὴ, γεμάτη σύγχυση, ἀνατροπές διαχρονικῶν ἠθικῶν

ἀξιῶν, τεχνολογικῆς παντοδυναμίας, ἀποκαλυπτικοῦ διωγμοῦ χριστιανῶν. Μὲ τὴν χάρη, ὅμως, τοῦ Θεοῦ καὶ μὲ τὸ θυσιαστικὸ πνεῦμα τῶν τιμίων ἀγωνιστῶν τοῦ ἔθνους μας – ὅπως τοῦ παπα-Κάτσαρη – «ἡ κληρονομία ἡμῶν δὲν μετεστράφη ἀλλοτρίοις καὶ οἱ οἴκοι ἡμῶν δὲν μετεστράφησαν ξένοις». Γιὰ νὰ μὴ μᾶς φύγει ὅμως ἡ κληρονομία, εἶναι ἀνάγκη περισσότερο ἔντονα, περισσότερο βαθιά, περισσότερο σοβαρά, περισσότερο ἀποφασιστικὰ νὰ θυμόμαστε «πάλιν καὶ πολλὰκις» τὶς ἐθνικὲς καὶ πνευματικὲς σταθερές του γένους μας – καὶ ὄχι μόνον νὰ θυμόμαστε ἀλλὰ καὶ νὰ σπουδάζουμε, νὰ τὶς βιώνουμε καὶ νὰ παραδειγματιζόμεθα.

Ὁ βίος καὶ τὸ μαρτυρικὸ τέλος τοῦ παπα-Κάτσαρη ἀποτελεῖ διδαχὴ γιὰ ἐμᾶς σὲ πολλὰ ἐπίπεδα.

Ὁ βίος του μᾶς διδάσκει ἐθνικὴ καὶ πνευματικὴ ἐτοιμότητα καὶ ἐγρήγορη. Αὐτό, φυσικά, προϋποθέτει νὰ μελετᾶμε, νὰ προβληματιζόμεστε, νὰ κοινωνοῦμε καὶ νὰ ἐπικοινωνοῦμε μὲ τὶς πηγές, νὰ ἀπωθήσουμε τὴν παχύτητα, νὰ εἴμαστε λιτοί, νὰ καλλιεργοῦμε τὶς ἀρετὲς νὰ ἀσκούμεθα. Δὲν εἶναι δυνατὸν «νὰ ὀρμήσεις» στὶς μάχες τοῦ Βαλτεσίου, τῶν Βρεσθένων καὶ τῶν Δολιανῶν, καὶ τὶς παλιές καὶ τὶς ἀνάλογες πού μᾶς ζητάει καὶ μᾶς προκαλεῖ ἡ σημερινὴ ἐποχὴ, ὄντας ἀπροετοίμαστος, βαρὺς, ἀμφίθυμος, τρικλίζων. Πρέπει νὰ εἴμεθα προετοιμασμένοι, εὐκίνητοι, ἀκέρατοι, στέρεοι.

Ἀκόμα, ὁ βίος καὶ τὸ μαρτύριο τοῦ παπα-Κάτσαρη μᾶς διδάσκει ἔντονα καὶ ἀποκαλυπτικὰ τὸ θυσιαστικὸ πνεῦμα ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας, πού εἶναι προϋπόθεση γιὰ τὴν κατάκτησή της, ἀλλὰ καὶ γιὰ τὴ διατήρησή της. Δὲν εἶναι δυνατὸν ἀθυσίαστα νὰ ζήσουμε καὶ νὰ δημιουργήσουμε στὴν ζωὴ μας. Οἱ πρόγονοί μας – καὶ ὁ παπα-Κάτσα-

ρης - πρόσφεραν τὸ αἷμα τους, θυσίασαν τὴ ζωὴ τους.

Ἡ θυσία ποὺ ἀπαιτεῖται ἀπὸ ἐμᾶς, τοὺς νεοέλληνες, μπορεῖ νὰ μὴν εἶναι θυσία αἵματος, ἀλλὰ εἶναι ὅπωςδήποτε θυσία ἐγκωσμοῦ, θυσία γιὰ νὰ πετύχουμε ἐνότητα καὶ συνεργασία, θυσία τοῦ τρυφηλοῦ βίου καὶ τῶν μάταιων ἀπολαύσεων, θυσία γιὰ νὰ ἀποφύγουμε τὶς σειρῆνες τῆς πολιτικῆς καὶ κοινωνικῆς ὀρθότητος, - καὶ εἰδικώτερα γιὰ τοὺς νέους - θυσία γιὰ νὰ δημιουργήσουν ἀπέναντί σέ κλίμα γενικευμένης ἀρνητικότητος καὶ κυνισμοῦ, θυσία νὰ ἀντισταθοῦν στὸ ἀτομικὸ βόλεμα, ποὺ πολλὲς φορὲς κρύβεται πίσω ἀπὸ ψευδοπροοδευτικὲς ρητορικὲς.

Ἕγχομε, ὅμως, καὶ κάτι ἄλλο ποὺ ἰσχύει στὴν θυσία τοῦ παπα-Κάτσαρη καὶ ὄλων τῶν ἱερωμένων ποὺ ἀγωνίσθηκαν καὶ θυσιάσθηκαν στὸν ἀγῶνα τοῦ '21. Κάτι μεγαλύτερο καὶ ὑψηλότερο ἀπὸ τὴ θυσία τοῦ αἵματος. Καὶ θὰ ἀναρωτηθεῖ κάποιος εἶναι δυνατὸν νὰ ὑπάρχει; Ναι, εἶναι ἡ θυσία τῆς ἱερωσύνης τους. Διότι ἡ θυσία γιὰ μεγάλα ἰδανικά καὶ ἀρχές, μπορεῖ νὰ λειτουργεῖ μέσα στὸν ἱστορικὸ χρόνο καὶ νὰ περικλείεται ἀπὸ αὐτόν. Ἡ ἱερωσύνη, ὅμως, εἶναι ἔργο ὑπερκόσμο ὑπὲρ-ἱστορικὸ, εἶναι ἔργο «ἀπτόμενον τῶν ψυχῶν καὶ διαβαῖνον εἰς τὸν οὐρανὸν» κατὰ τὸν Ἅγιο Ἰωάννη τὸν Χρυσόστομο. Ἀποτελεῖ λειτουργία συνεχιζόμενη στὸ Οὐράνιο Θυσιαστήριον «...Καὶ ὥσπερ ἐπὶ τῆς γῆς ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ Σου αὐτὸν λειτουργὸν κατέστησας, οὕτω καὶ ἐν τῷ Οὐρανῷ ἀνάδειξον Κύριε...» (Εὐχὴ πρὸς κεκοιμημένον ἱερέα). Οἱ ἱερεῖς, λοιπόν, μάρτυρες τοῦ '21 - ὅπως ὁ παπα-Κάτσαρης - προσέφεραν διπλὴ θυσία, αἵματος καὶ ἱερωσύνης. Ἔτσι, ἡ μνημόσυνη προσευχὴ μας γιὰ αὐτοὺς εἶναι ὅπως ὁ Πανάγαθος Θεὸς τοὺς τοποθετήσῃ σὲ χώρα ζώντων ἀλλὰ καὶ τοὺς ἀποδώσῃ ἄσπιλο τό πετρα-

χῆλι τους, γιὰ νὰ λειτουργοῦν καὶ νὰ δοξάζουν εἰς τοὺς αἰῶνας τὴ ζωσα Ἁγία Τριάδα, καθότι πολὺ ἠγάπησαν τὴν φιλότατη πατρίδα καὶ τὴν ἐλευθερία της.

Ἕγχομε σήμερα εὐλαβικά μπροστὰ στὴ θυσία τοῦ π. Ἰωάννη - ἀλλὰ καὶ στὴν θυσία ὄλων τῶν ἄλλων ἱερέων - ἀγωνιστῶν καὶ μαρτύρων τοῦ '21 καὶ δὴ τῆς Λακεδαιμόνος - Μητροπολίτου Ἀνανία Λαμπάρδη, Μητροπολίτου Χρυσάνθου ἐκ Μπαρσινίκου, Μητροπολίτου Βρεσθῆνης Θεοδωρήτου, Μητροπολίτου Ἐλους Ἀνθίμου, ἱερέως Καλομοίρη ἐκ Βορδόνιας, ἱερέως Δημητρίου ἐκ Βρονταμᾶ καὶ ἄλλων τοὺς ὁποίους γνωρίζει ὁ Κύριος.

Ἄισθανόμεθα τιμὴ καὶ ὑπερηφάνεια ποὺ ἔχομε τέτοιους προγόνους, Τιμοῦμε τὴ θυσία τοῦ αἵματος καὶ τῆς ἱερωσύνης τους,

Κατακλυζόμεθα ἀπὸ χαρμολύπη γιὰ τὸ ὑπὲρ ἐλευθερίας μαρτύριό τους, Γευόμεθα τὸ παλαμικὸ ἀθάνατο κρασί τοῦ '21, καὶ μὲ νηφάλιο μέθη, «ἐν μέση ἐκκλησίᾳ καὶ ἐν τοῖς κελλίοις», πάντοτε καὶ τώρα, ὡς εἵπωμεν

Αἰωνία ἡ μνήμη Ἰωάννου ἱερέως τοῦ Κάτσαρη, τοῦ ἔθνομάρτυρος.

Αἰωνία ἡ μνήμη ἀρχιερέων, ἱερέων, μοναχῶν καὶ μοναζουσῶν τῶν ἀγωνισθέντων καὶ μαρτυρησάντων στὸν ἀγῶνα τοῦ '21.

Αἰωνία ἡ μνήμη τῶν ὑπὸ τοῦ Ἱμπραῆμ ἀπαχθέντων Ὁρθοδόξων Ἑλλήνων.

**Ὁμιλία ποὺ ἐκφωνήθηκε
κατὰ τὸ Ἱερὸ Μνημόσυνο*

*τοῦ Μακαριστοῦ Ἱερέως π. Ἰωάννη Κάτσαρη
στὶς 28/5/2016 στὴν Κονιδίτσα.*

Διπλοπροσωπία

Ἀρχιμ. Ἐφραίμ Μιλτιάδου,
Καθηγουμένου τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἁγίων Τεσσαράκοντα Μαρτύρων Σπάρτης

Οἱ πατέρες τῆς Ἁγίας μας Ἐκκλησίας ξεκάθαρα τονίζουν ὅτι ὅποιος μαστίζεται ἀπό τὴν πάθηση τῆς διπλοπροσωπίας εἶναι ἀδύνατο νὰ προσκόψει πνευματικά. Πίσω ἀπὸ τὸ διπλὸ προσωπεῖο κρύβεται ἕνας νοσηρὸς ἐγωισμὸς καὶ μία κρίση ταυτότητας.

Ἔνας σοφὸς ἔλεγε ὅτι «ἡ ὑποκρισία εἶναι ἕνα ἐλάττωμα τῆς μόδας, καὶ ὅλα τὰ ἐλαττώματα τῆς μόδας περνοῦν γιὰ ἀρετές». Δυστυχῶς στὶς μέρες μας αὐτὸ τὸ πάθος ἔχει ἀύξηθεῖ, γιατί ὁ ἄνθρωπος σπουδάζει, ἀκόμα καὶ μέσα στὰ πανεπιστήμια, τὸ ρόλο τῆς ὑποκριτικῆς. Αὐτὸ ἔχει σὰν ἀποτέλεσμα τὴ σύγχυση μεταξύ τῶν συζύγων, τῶν προϊσταμένων - ὑφισταμένων, τῶν ἀρχόντων - ἀρχομένων καὶ γενικὰ σὲ ὅλες τὶς κοινωνικὲς δομὲς τοῦ βίου μας.

Ἄλλα αὐτὰ φυσικὰ συμβαίνουν ἐν τῇ ἀπουσίᾳ τοῦ Θεοῦ. Ὁ Κύριος στοὺς μαθητὲς Του ἔδωσε τὴν ἐντολὴ νὰ ἔχουν συμπεριφορὰ εἰλικρινῆ καὶ ἴσια πού νὰ στηρίζεται στὴ Θεία σοφία.

Ἡ ἔλλειψη πραγματικῆς πνευματικῆς ζωῆς πού ἀπαιτεῖ πολλοὺς ἀγῶνες καὶ κόπους εὐκόλα ἀντικαθίσταται μὲ μία ἐξωτερικὴ, ἐπίπλαστὴ καὶ χωρὶς οὐσία «πνευματικότητα», ἡ ὁποία ὄχι μόνo δὲν οἰκοδομεῖ, ἀλλὰ ἀποδομεῖ τὸν ἴδιο τὸν ἄνθρωπο καὶ τὸν καθιστᾷ ἀναξιόπιστο.

Ὁ σύγχρονός μας Ἅγιος Παῖσιος μᾶς λέγει χαρακτηριστικὰ «προτιμῶ ἕναν ἀλήτη πού θὰ μετανοιῶναι παρὰ ἕνα ὑποκριτὴ χριστιανὸ ». Εὐκόλα παίρνομε τὸν τίτλο τοῦ καλοῦ χριστιανοῦ, δύσκολα εἴμαστε πραγματικοὶ χριστιανοί.

Ὁ ἄνθρωπος, γιὰ νὰ μπορέσει νὰ ἀποφύγει αὐτὸ τὸ ὑπουλο πάθος, χρειάζεται νὰ ρίξει τὶς μάσκες μακριὰ καὶ νὰ καλλιεργήσει τὶς ἀρετές. Νὰ πάψει νὰ εἶναι μίζερος, νὰ ἔχει ἐπιείκεια καὶ πραότητα. Γιὰ νὰ τὴν ἀποκτήσει, πρέπει νὰ ἔχει μεγάλη καρδιά, νὰ ἔχει μεγαλοψυχία, νὰ ἀνέχεται τὶς ἀτέλειες καὶ ἀδυναμίες τῶν ἄλλων. Ἡ τήρηση τῶν ἐξωτερικῶν τύπων τῆς θρησκείας καὶ ἡ τέλεση μερικῶν ὁρατῶν καλῶν ἔργων ὑπηρετεῖ δουλικά τὰ πάθη μας. Πολλὲς φορὲς ἀκόμη καὶ μὲ τὴ μάσκα τοῦ ζήλου (γιὰ τὸ συμ-

φέρων τῶν συνανθρώπων μας!) ἱκανοποιοῦμε τὴν ἀκόρεστὴ κακία μας. Ὁ Θεὸς δὲν εὐδοκεῖ οὔτε σὲ θυσίες, οὔτε σὲ ὀλοκαυτώματα, ὅταν δὲ συνοδεύονται μὲ «καρδὶαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην» (Ψλμ. 50,19).

Συνήθως αὐτὸς πού κρύβεται πίσω ἀπὸ τὶς μάσκες οὐδέποτε ἀσχολεῖται μὲ τὸν ἑαυτὸ του καὶ τὰ πάθη του, ἐνῶ τὶς ἐλλείψεις τῶν ἄλλων τὶς βλέπει πολὺ καθαρά, καὶ εἶναι ὑλικὸ γιὰ σχόλια καὶ κουτσομπολιὰ, τὰ ὁποῖα γίνονται φυσικὰ γιὰ τὸ «καλὸ» αὐτοῦ πού κρίνομε καὶ γιὰ ἀπόδειξη τῆς δικῆς μας «εἰλικρινείας» ὅτι λέμε τὴν «ἀλήθεια».

Ὁ διπλοπρόσωπος ζεῖ μέσα σὲ ἕνα φοβερὸ σκοτάδι μακριὰ ἀπὸ τὸ φῶς τοῦ Χριστοῦ, πού συγχωρεῖ τοὺς πάντες καὶ ἤλθε νὰ θεραπεύσει τὸν ἄνθρωπο ἀπ' ὅλες τὶς ἀρρώστιες καὶ συνεπῶς ἀπὸ τὴν ὑποκρισία. Ὁ ἄνθρωπος πού ἀσχολεῖται μόνo μὲ τὰ δικά του σφάλματα εἶναι συνετὸς καὶ μέσα του κατοικεῖ τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιο. Ἐχει εἰρήνην στὴ καρδιά του. Ἐνῶ ἡ ψυχὴ τοῦ διπλοπρόσωπου μοιάζει σὰν τὴ φουρτουνιασμένη θάλασσα. Συνεχῶς ἀσχολεῖται μὲ ἀλλότριες ὑποθέσεις καὶ ἀνάλογα μὲ τὴν περίπτωση βάζει καὶ τὴν ἀνάλογη μάσκα, ποτὲ δὲν ἔχει ἐσωτερικὴ ἡσυχία, ζεῖ στὴν πραγματικότητα μὴ ἐπίγεια κόλαση, γιατί γίνεται χειρότερος καὶ ἀπὸ τὰ ζῶα, τὰ ὁποῖα ἔχουν μίαν μόνo ιδιότητα, π.χ. ἡ ἀλεπού εἶναι πονηρὴ, ὁ λύκος ἐπιθετικὸς. Δυστυχῶς ὁ πονηρὸς - ὑποκριτὴς ἄνθρωπος ἔχει ὅλες αὐτέες τὶς ιδιότητες μαζί.

Πρέπει νὰ προσέχουμε τὸν ἑαυτὸ μας. Νὰ τὸν καθαρίζουμε ὄχι μόνo ἀπὸ τὰ σαρκικὰ πάθη, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τὰ πάθη τῆς ψυχῆς, ἀπὸ τὴν κενοδοξία · τὴν ἀπιστία · τὴν πονηρία · τὸ μίσος · τὸν φθόνo τῆς ψυχῆς · τὴ φυλαργυρία · καὶ ἄλλα. Ἄλλα αὐτὰ τὰ ἀρρωστήματα, καθὼς φαίνεται, κινοῦνται καὶ δροῦν στὴν ψυχὴ, χωρὶς νὰ συμμετέχει σὲ αὐτὰ τὸ σῶμα. Καὶ γιὰ αὐτὸ ὀνομάζονται πάθη ψυχικά. Ἄς φροντίζομε νὰ βλέπομε μὲ καλοσύνη τὸν πλησίον μας, γιὰ νὰ κατακρίνομε τὸν ἑαυτὸ μας, γιὰ νὰ μᾶς δώσει ὁ Θεὸς τὴ Χάρη Του καὶ τὸ ἔλεός Του.

Φοιτώντας σέ ἀποκαλύψεις θείων μυστηρίων νοητῶν...

Ἄρχιμ. Πορφυρίου Κονίδη,
Καθηγουμένου τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἁγίων Ἀναργύρων Πάρωνος

Εἶναι γεγονός ὅτι ὁ ἄνθρωπος, ὁ ὁποῖος ἔτυχε νά στερηθεῖ τό φῶς τῶν ὀφθαλμῶν του ἀξίζει τῆς ἀδελφικῆς συμπάθειας καί βοήθειας ὄλων τῶν ὑπολοίπων πού ἔχουμε ἀκόμα τή δυνατότητα ὄρασης.

Ἔχουμε σκεφτεῖ, ἄραγε, τίς δυσκολίες πού ἔχει ἡ ζωὴ ἐνός τυφλοῦ ὁ ὁποῖος δέ γνωρίζει πότε εἶναι νύχτα καί πότε ἡμέρα; Ἔχουμε συναντίληψη γιά τό κάθε βῆμα του πού κρύβει ἀβεβαιότητα καί κίνδυνο πρόσκρουσης ἢ πτώσης;

Εἶναι πράγματι τραγικό νά ἀκούει κάποιος γιά τό φῶς καί τά χρώματα... νά ἀκούει γιά τή ρομαντική φωταψία τῆς σελήνης... νά τοῦ κάνουν λόγο γιά τό ἀστρικό στερέωμα καί νά μὴν μπορεῖ νά δεῖ, νά σχηματοποιήσει καί νά χαρεῖ τίποτα, διότι δέν μπορεῖ νά γνωρίσει τίποτα εἰκονικά, παρά μόνον περιγραφικά, ἐξ ἀκοῆς... ἢ μέσω τῆς ἀφῆς μπορεῖ νά αἰσθάνεται τό εὐεργετικό χᾶδι τῆς ζεστασιᾶς τοῦ ἡλίου.

Πράγματι, εἶναι πολύ συγκινητικό θέαμα ἢ θέα τοῦ τυφλοῦ συνανθρώπου μας, μέ ἐκεῖνο τό ἀκίνητο, παγωμένο βλέμμα... τό συλωμένο στό ἄπειρο... πού προσπαθεῖ νά ἐστιᾶσει πάνω μας τόν λόγο του... ἀποζητώντας κάποια ψίχουλα ἐπικοινωνιακῆς ἀγάπης ἢ ψυχικῆς κατανόησης. Μά, φοβερότερη καί τρομακτικότερη ἀπό αὐτήν τήν τύφλωση τῶν σαρκικῶν ὀφθαλμῶν, εἶναι ἡ πνευματική τύφλωση. Μιά βαθεῖα τύφλωση, ἡ ὁποία ξεραίνει καί ἐρημώνει τήν καρδιά, ἡ ὁποία ἀδειάζει ἄσπλαγχνα τήν ψυχὴ καί ὀδηγεῖ σέ αἰώνια χρεοκοπία τόν ἐσωτερικό κόσμο.

Ὁ ἄνθρωπος ἀπό τή φύση του κλήθηκε σέ

συνειδητὴ συνεργασία μέ τή δημιουργικὴ χάρι του Θεοῦ. Τοῦ δόθηκε ἡ δυνατότητα νά βλέπει καθαρά τίς καταστάσεις τῶν πραγμάτων καί νά ἐνεργεῖ ἐλεύθερα. Τοῦ ἐκχωρήθηκε, ἐπιπλέον, ἡ ἰκανότητα νά συνομιλεῖ μέ τόν Θεό πρόσωπο πρὸς πρόσωπο. Ὅμως, στόν δρόμο αὐτό πρὸς τό «καθ' ὁμοίωσιν», κάπου τυφλώθηκε. Ἐχασε τόν προσανατολισμό του, τόν τελικό σκοπό του, τήν κατά χάριν θέωσή του.

Αὐτό, ἄλλωστε, δέν ἀποδεικνύει καί ἡ σημερινὴ κοινωνικοοικονομικὴ κρίση πού μονοπωλεῖ τήν καθημερινότητα καί βιάζει τή ζωὴ μας; Ἐμεῖς δέν εἴμαστε πού δώσαμε προτεραιότητα, ὡς τυφλοί, στά αἰσθητά ὑλικά; Ἐμεῖς δέν εἴμαστε πού δώσαμε ἐμπιστοσύνη σέ ὅ,τι παρουσιαζόταν μέ τρόπο πειστικό στό νοῦ καί στίς αἰσθήσεις; Δίκαια τώρα γευόμαστε τούς καρπούς τῆς ἀνεξέταστης ἐπιλογῆς μας.

Ἐάν ἐπιθυμοῦμε ἀλλαγὴ, χρειάζεται ἐπειγόντως χειρουργικὴ ἐπέμβαση προκειμένου νά ἀποκατασταθεῖ ἡ ψυχικὴ ὄρασή μας, ὥστε νά ἐπανέλθουμε στήν φωτιστικὴ ἐνέργεια τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Διότι ἐκεῖνος πού βλέπει μέ τά αἰσθητά μάτια, ξέρει πότε εἶναι νύχτα καί πότε ἡμέρα, ἐνῶ ὁ τυφλὸς ἀγνοεῖ καί τά δύο. Καί ἐκεῖνος πού θεραπεύτηκε ἀπό τήν πνευματικὴ τύφλωση καί βλέπει μέ τά νοερά μάτια, ἔχοντας δεῖ τό ἀληθινὸ Φῶς, ζεῖ, βιώνει καί προγεύεται τὴν χαρὰ τῆς κοινωνίας μέ τήν Τριαδικὴ Θεότητα. Πρέπει νά καταλάβουμε, δηλαδή, ὅτι θά ἀποκτήσουμε καθαρὴ καί πνευματικὴ ὄραση, μονάχα ὅταν στραφοῦμε πρὸς τόν ἀληθινὸ Θεό· ὅταν ἀνοίξουμε τήν καρδιά

μας στην αγάπη του Θεού. Και αυτό θα συμβεί όταν αντιληφθούμε και παραδεχτούμε την πνευματική μας ανεπάρκεια...¹ Όταν δοῦμε την αδυναμία τῆς ὄρασής μας... Ἡ παραδοχή τῆς ἀσθένειας εἶναι τό ἥμισυ τῆς θεραπείας. Τά στάδια πού πρέπει νά ἀκολουθήσουμε στή συνέχεια εἶναι ἀπλά, μά χρειάζεται ἀγωνιστική ἐπιμονή. «Όταν ὁ ἄνθρωπος μέ εἰλικρινεῖς καί ἀπλές τίς διαθέσεις τῆς ψυχῆς του διανύει τό δρόμο τῆς ἀρετῆς μέ ἀρετές καί φρόνημα ταπεινό καί ὑπομονή καί μέ τήν ἐλπίδα πού δίνει ἡ πίστη, ἐπιδημήσει στήν καρδιά ἡ ζωποῖός ἀστείρευτη δύναμη καί ἐνέργεια τοῦ Ἁγίου Πνεύματος καταφωτίζοντας τά ὄμματα καί τίς δυνάμεις τίς ψυχῆς... τότε ὁ νοῦς, αὐθόρμητα καί βοηθούμενος ἀπό τήν πνοή τῆς χάριτος... φοιτᾷ σέ ἀποκαλύψεις θείων μυστηρίων νοητῶν».¹

Εἶναι γεγονός ὅτι ὁ πολιτικός καί πολιτισμικός χάρτης τοῦ κόσμου ἀλλάζει καί ἀναδιαμορφώνεται. Ὅτι στίς μέρες μας βιώνουμε ὄχι μόνον ὡς χώρα ἀλλά καί ὡς πρόσωπα μιά πολύπλευρη κρίση. Ἐπιφανειακά οικονομική, στόν πυρήνα της, ὁμως, βαθύτερη. Γίνονται ἀναλύσεις ἐπί ἀναλύσεων καί ἀναζητοῦνται αἰτίες καί ἔνοχοι ὅπουδήποτε ἄλλοῦ ἐκτός ἀπό τόν ἑαυτό μας. Ἐξίσου γεγονός εἶναι ὅτι ἡ ἀλλαγὴ αὐτή ὄχι μόνο ἐπηρεάζει, ἀλλά καί ἀλλοιώνει τήν ταυτότητα τῆς ζωῆς σύμφωνα μέ τίς ἀπαιτήσεις τῶν ἐκάστοτε σκόπιμων ἀλλαγῶν καί ἄρρωστων κοινωνικῶν μοντέλων. Γιά τόν λόγο αὐτό χρειάζεται νά θεραπεύσουμε τήν τύφλωση τῆς ψυχῆς μας. Καί αὐτό θά συμβεῖ, ὅταν συνεχίσουμε νά ἀναζητοῦμε «τό Φῶς τό ἀληθινόν», τόν Κύριό μας. «Ὁ Κύριος, ἀναφέρει σύγχρονος ἅγιος τῆς Ἐκκλησίας μας, ἀγαπᾷ ὅλους τοὺς ἀνθρώπους, ἀλλά περισσότερο ἀγαπᾷ αὐτόν πού τόν ἀναζητᾷ».² Καί πρέπει νά γνωρίζουμε ὅτι ἡ ἀναζήτηση τοῦ Θεοῦ ἔχει τήν ἐξῆς ἰδιαιτερότητα: δέ βρί-

σκεις ἐσύ τόν Θεό, ἀλλά σέ βρίσκει πάντα Αὐτός. Διότι Αὐτός πρῶτος ἀναζητᾷ τό χαμένο πρόβατο. Ἄν, ὁμως, συνεχίσουμε νά παραμένουμε ἀναίσθητοι στίς ἀναζητήσεις καί στίς προσκλήσεις Του, ἂν συνεχίσουμε ἐθελότυφλα τήν πορεία στή ζωῆ μας, τότε ἡ ψυχική τύφλωση θά ἐξελιχθεῖ σέ κακοήθεια μέ ἀπρόσμενα ἀποτελέσματα.

Ἄς συνειδητοποιήσουμε ὅτι βραχύς ὁ βίος, μακρύς ὁ μέλλον αἰών καί ὀλίγον τό διάστημα τῆς παρουσίας ζωῆς.³ Ἡ παραίτηση τῶν ἁγίων πατέρων εἶναι σαφής: «Μόνον διά τῆς καθαρότητος τοῦ νοός καί τῆς ψυχικῆς λαμπρότητος δύναται ὁ ἄνθρωπος νά βλέπει τά μυστήρια τοῦ Θεοῦ».⁴ Ἀπό τόν ἀγῶνα ἐπίτευξης αὐτῆς τῆς ψυχικῆς καθαρότητος ἐξαρτᾶται ἡ ἁγιοπνευματική χορηγία καί ποιότητα στήν πνευματική πορεία καί προκοπή μας. «Διότι σέ καρδιά πού δέν εἶναι παρούσα φανερά καί ἀστείρευτα ἡ ζωποῖός καί φωτιστική δύναμη καί ἐνέργεια τοῦ Πνεύματος τοῦ Θεοῦ... ἐκεῖ δέν ὑπάρχει ἔνωση, ἀλλά διαίρεση· οὔτε δύναμη καί στάση, ἀλλά μεταβλητότητα· οὔτε ἐπίσης φῶς καί ὄραση τῆς ἀλήθειας, ἀλλά μᾶλλον σκότος... καί γενικά ὁδός πλάνης ἀλογίας».⁵

Ἄς ἀγωνιστοῦμε, λοιπόν, τόν καλόν ἀγῶνα τῆς ἀρετῆς καί τοῦ ἁγιασμοῦ. Ἄς παρακαλέσουμε τόν Θεό νά θεραπεύσει τήν ἐσωτερική ὄρασή μας γιά νά συνειδητοποιήσουμε τά λάθη μας, τά πάθη μας, τίς ἀδυναμίες μας, προκειμένου νά ἀπολαύσουν οἱ ὀφθαλμοί τῆς ψυχῆς μας τό ἀνέσπερο φῶς τῆς Βασιλείας Του.

¹ Κάλιστος Ἀγγελικούδης, «Περί ἐνώσεως μέ τό Θεό», Φιλοκαλία, τ. Ε, σσ. 270-271.

² π. Μάξιμος Ἐγκέρ, Κράτα τό νοῦ σου στόν Ἄδη..., σ. 56.

³ Νικήτας Στηθάτος, Φιλοκαλία, τ. Γ, σ. 301.

⁴ Ἰσαάκ Σύρος, Εὐρεθέντα Ἀσκητικά, σσ. 41&63.

⁵ Κάλιστος Ἀγγελικούδης, «Περί ἐνώσεως μέ τόν Θεό», Φιλοκαλία, τ. Ε, σ. 271.

Γέροντας Εὐσέβιος Βίττης, ὁ ἄσκητὴς τῆς Σουηδίας (1927-2009)

Ἄρχιμ. π. Εὐσέβιου Ρασιῶ

Ὁ μακαριστὸς π. Εὐσέβιος Βίττης γεννήθηκε στὸ χωριὸ Βλάστη τῆς Πτολεμαΐδος τοῦ Νομοῦ Κοζάνης τὴν 1 Ἀπριλίου τοῦ ἔτους 1927. Ἀπεφοίτησε ἀπὸ τὸ Γυμνάσιο Πτολεμαΐδος μὲ βαθμὸ 20 ἄριστα. Εἶχε καθηγητὴ τὸν ἀρχιμανδριτὴ π. Ἀλέξανδρο Γκανιάτσο, ὁ ὁποῖος ἦταν τόσο στὸ σχολεῖο, ὅσο καὶ στὸ φιλανθρωπικὸ καὶ ἱεραποστολικὸ σωματεῖο, «Ὁ καλὸς Σαμαρείτης» καὶ ἐπέδρασε εὐεργετικὰ καὶ διδακτικὰ στὴ ζωὴ του καὶ μάλιστα τὴ νεανική. Μετὰ τὴν ἀποφοίτησή του ἔδωσε εἰσαγωγικὲς ἐξετάσεις στὴ Θεολογικὴ Σχολὴ Θεσσαλονίκης ὅπου εἰσήχθη πρῶτος καὶ συνέχισε τὶς σπουδὲς του στὴ Θεολογικὴ Σχολὴ Ἀθηνῶν, ὅπου καὶ ἀρίστευσε. Ἔμενε στὸ Φοιτητικὸ Οἰκοτροφεῖο «Ἀπόστολος Παῦλος» καὶ ἔζησε καὶ γιὰ ἓνα χρονικὸ διάστημα καὶ στὴν Ἀδελφότητα Θεολόγων «Ἡ Ζωή».

Μετὰ τὸ 1960 ἀνεχώρησε γιὰ τὴ Γαλλία γιὰ σπουδὲς καὶ στὸ Παρίσι ἐργάστηκε συγχρόνως στὴν κοινότητα «Ἐμμαοῦς» τοῦ γνωστοῦ ἀββᾶ Pierre μὲ πνεῦμα πολλῆς ταπεινοφροσύνης καὶ αὐτοθυσίας.

Στὴ συνέχεια μετέβη στὴ Σουηδία καὶ

ἔμενε σ' ἓνα ἀπλὸ κελὶ τὸ ὁποῖο ἦταν καὶ ἐργαστήριο ξυλουργικῆς. Ἐκεῖ μελετοῦσε, προσευχόταν, ζοῦσε πολὺ ταπεινά, ἀσκητικά, καὶ μὲ τὴν τέχνη τοῦ ξυλουργοῦ κέρδιζε τὸν ἐπιούσιο. Τὰ χρόνια ἐκεῖνα τὸν ἀνεκάλυψε σὲ ἐπίσκεψή του ὁ ἀείμνηστος Ἀρχιεπίσκοπος Θυατείρων Ἀθιναγόρας (Κοκκινάκης) καὶ τὸν χειροτόνησε κληρικό. Στὴ Σουηδία παρέμεινε μέχρι τὸ 1980 καὶ μετέπειτα ἐπέστρεψε στὴν Ἑλλάδα. Στὴ Σουηδία ἴδρυσε τὸ Ἱερὸ Ἱουχαστήριο τοῦ Ἁγίου Νικολάου στὸ Rattvik, βόρεια τῆς Στοκχόλμης κοντὰ σ' ἓνα δάσος ὅπου ἐκεῖ καὶ ἀσκήτευσε καὶ κυριολεκτικὰ εἶχε ἀφιερωθεῖ στὴν ἀδιάλειπτη προσευχή, τὴν κατὰ Θεὸν περισυλλογή, στὴ μελέτη καὶ τὴ συγγραφή.

Ὅταν ἐπέστρεψε στὴν Ἑλλάδα, γιὰ ἓνα μικρὸ χρονικὸ διάστημα ἐγκαταστάθηκε στὸ Ἅγιο Ὄρος, ἀλλὰ στὴ συνέχεια ἀπεσύρθη στὸ Ἱουχαστήριο πού ἴδρυσε τοῦ Ὁσίου Σάββα τοῦ Ἁγιασμένου, Ματρῶνης τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει, καὶ Ἱεροῦ Χρυσοστόμου σὲ τοποθεσία στὸ βουνὸ πάνω ἀπὸ τὸ χωριὸ Φαῖα Πέτρα τοῦ Σιδηροκάστρου. Συχνὰ κατέβαινε στὸ Σιδηροκά-

στρο και στη Φαιά Πέτρα για όμιλίες και έξομολόγηση. Πλήθος πιστῶν τὸν περίμενε και ἡ πνευματικὴ καθοδήγηση βοήθησε και στήριξε πολλοὺς συνανθρώπους μας.

Εἶναι πολὺ χαρακτηριστικὰ τα λόγια ἀπλῶν κατοίκων τοῦ χωριοῦ Φαιά Πέτρα, τὰ ὁποία ἔγραψε στὴν ἐφημερίδα «Μακεδονία» τῆς 15ης Νοεμβρίου 2009, σελ. 25, ὁ Φώτης Κουτσαμπάρης σὲ εἰδικὴ ἀποστολὴ του στο χωριό. Ἔνας κτηνοτρόφος ὁ Γιώργος Γραμματάκης εἶπε: «Ἐὰν ἦταν ὅλοι οἱ κληρικοὶ σὰν αὐτόν, ὅλοι θὰ πίστευαν. Βοηθοῦσε ὅλο τὸν κόσμο. Ὅταν τοῦ ἔφερναν διάφορα πράγματα οἱ πιστοί, ρωτοῦσε ποιά οἰκογένεια ἔχει ἀνάγκη και τὰ προσέ-

φερε. Ἐγὼ τὸν θεωρῶ ἅγιο». Ὁ ἐργολάβος οἰκοδομῶν ὁ ὁποῖος ἔφτιαξε τὶς σόμπες στο κελί τοῦ π. Εὐσεβίου εἶπε: «Δὲν περπατάει πάνω στὴ γῆ τέτοιος ἄνθρωπος. Ἦταν ἅγιος».

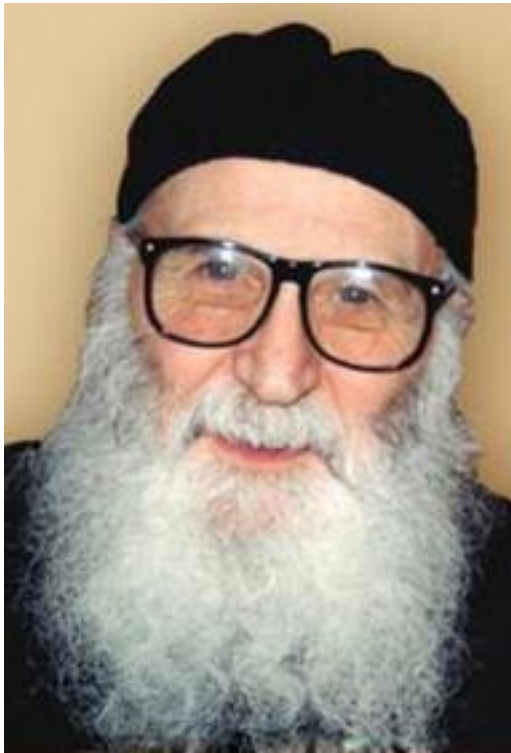
Ἐνα χρόνο πρὶν ἀπὸ τὴν κοίμησή του δοκιμάστηκε ἡ ὑγεία του και πάνω στὴ δοκι-

μασία του και πάλι φανερώθηκε ἡ ἀρετὴ του. Ὅπως βεβαίωσε, σὲ ἐκπομπὴ τῆς κ. Ζωῆς Πλιάκου τοῦ Ρ/Σ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος στὶς 6 Δεκεμβρίου 2009, πού εἶχε ἀφιέρωμα για τὸν γέροντα, ὁ καθηγητὴς τῆς Ἱατρικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης κ. Βρεττός, ὁ ἀείμνηστος πονοῦσε, ἀλλὰ ὑπέμενε και δὲν ἔλεγε τί-

ποτα, βίωνε αὐτὰ πού ἔγραφε στο βιβλίο του για τὸν Ἰώβ και ἦταν περισσότερο προσανατολισμένος πρὸς τὸν οὐρανὸ παρά πρὸς τὴ γῆ. Ὅλοι στο νοσοκομεῖο ἔλεγαν - «Τί ἄνθρωπος εἶναι αὐτός!».

Κοιμήθηκε σὲ ἡλικία 82 ἐτῶν και ἡ ἐξόδιος ἀκολουθία ἔγινε τὴν Παρασκευὴ 6 Νοεμ-

βρίου 2009 στὸν Ἱερό Ναὸ τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Σταυρουπόλεως Θεσσαλονίκης μὲ τὴ συμμετοχὴ Μητροπολιτῶν, κληρικῶν και πλήθους κόσμου παρ' ὅτι δὲν ἔγινε καμμία γνωστοποίηση. Ἡ ταφὴ του ἔγινε στὴ Φαιά Πέτρα δίπλα στο κελί του, ὅπου για πρώτη φορὰ ἐπετρέπη ἡ παρου-

σία γυναικων, γιατί ο γέροντας τὸ Ἑσυχαστήριο του τὸ εἶχε ἄβατον. Μία πορεία πιστῶν χριστιανῶν ἐπὶ μία ὥρα ἀνέβαινε τὸ βουνὸ, γιὰ νὰ τιμήσει καὶ νὰ προσκυνήσει τὸ λείψανο τοῦ ἀοιδίμου γέροντος Εὐσεβίου.

Ἡ συγγραφικὴ του παραγωγή ὑπῆρξε σημαντικὴ. Παραθέτουμε τὰ κυριώτερα ἔργα του:

- «Ἀναβάσεις», ἔκδ. «Ἡ Ἑλαφος», α. χρ.
- «Εἷς ὕψος νοητόν», ἔκδ. «Ἄπ. Διακονία» (1981).
- «Κοινωνικὲς διαστάσεις τῆς ὀρθόδοξης πνευματικότητας», ἔκδ. Ἰ. Μητροπόλεως Σιδηροκάστρου (1983).
- «Οὐκ ἐπ' ἄρτω μόνω ζήσεται ἄνθρωπος», ἔκδ. «Ἡ Ἑλαφος» (1984).
- «Ἀγαλλίαμα τῆς καρδίας», ἔκδ. Ἰ. Μητροπόλεως Σιδηροκάστρου (1985).
- «Ἡδονὴ - Ὀδύνη, ὁ διπλὸς καρπὸς τῶν αἰσθήσεων», ἔκδ. «Ἀκρίτας» (1990).
- «Μικρὴ Φιλοκαλία», ἔκδ. «Ἄπ. Διακονία» (1992).
- «Ἡ Ἐκκλησία μου κι ἐγώ», ἔκδ. «Ὀρθόδοξος Κυψέλη» (1996).
- «Ὀμιλίες πνευματικῆς οἰκοδομῆς στὴν Ἀποκάλυψη τοῦ Ἁγίου Εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου», ἔκδ. «Ὀρθόδοξος Κυψέλη», τόμος Γ' (1997).

Ἐκτὸς ἀπὸ τὰ συγγράμματα αὐτά, ὁ π. Εὐσέβιος μετέφρασε ἀπὸ τὰ Σουηδικὰ

ἄρκετὰ ἔργα. Τὰ σπουδαιότερα εἶναι τὰ βιβλία τοῦ Tito Colliander, «Ὁ δρόμος τῶν ἀσκητῶν» καὶ τὸ ἡμερολόγιο τοῦ Dr. Hammar skjold γενικοῦ γραμματέα τοῦ ΟΗΕ μὲ τὸν τίτλο: «Δεῖχτες Πορείας». Ἐκεῖνο ὁμῶς πού ἐντυπωσιάζει ἐξ ἐπόψεως συγγραφικῆς καὶ συνάμα ποιμαντικῆς εἶναι ἡ πληθώρα τῶν ἐπιστολῶν του. Ὡς ἄλλος Ἰσίδωρος Πηλουσιώτης, ὁ ὁποῖος ἀπὸ τὶς ἐπιστολές του ἔλαβε τὸν τίτλο τοῦ λογίου πατρὸς τῆς Ἐκκλησίας, ἔγραφε περὶ τὶς 2.500 ἐπιστολές τὸ χρόνο.

Διδαχές: “Ἡ προσωπικὴ πρόοδος τῆς ἀγάπης μέσα μας θὰ μᾶς συνδέει περισσότερο μὲ τοὺς πιστοὺς καὶ ἀγαπητοὺς ἀδελφούς μας, ὥστε «ἐν χαρᾷ ἀλλήλους (νὰ) περιπτυσσώμεθα», ἀλλὰ καὶ νὰ μπορούμε νὰ λέμε καὶ «τοῖς μισοῦσιν ἡμᾶς συγχωρήσωμεν πάντα τῇ ἀναστάσει». Ὁρνιαζοντας μέσα μας μόνιμα τὴν ἀγάπη αὐτὴ «οὐδέποτε ἐκπίπτει», δὲν ξεπέφτει ποτέ, ἀλλὰ μένει γιὰ πάντα καὶ στὸν παρόντα αἰῶνα καὶ στὴν αἰωνιότητα.”

“Τὸ στομάχι καὶ τὸ πουγγὶ τοῦ μοναχοῦ πρέπει νὰ εἶναι ἄδεια. Τὰ μόνια πού κατόρθωσα”.

Πρὶν ἀπὸ τὴν καταιγίδα...

Νικολάου Ζαχαράκη

Ἵποψ. Διδάκτορας Παν. Ἰωαννίνων

Ὁ τίτλος τοῦ παρόντος ἄρθρου θὰ μπορούσε νὰ παραπέμπει σὲ ἓνα περιπετειῶδες μυθιστόρημα ἢ σὲ κάποια ταινία μὲ ἔνταση καὶ ιδιαίτερη πλοκή. Ὅστόσο, θεωρῶ ὅτι στὴν παροῦσα συγκυρία εἶναι ἀπόλυτα ταιριαστὸς μὲ τὶς συνθήκες τὶς ὁποῖες βιώνουμε. Ὅποιος ἔτυχε νὰ βρεθεῖ σὲ ἓνα ὑψωμα τὴν ὥρα πού τὰ σύννεφα παίρνουν ἓνα βαθὺ γκρίζο χρῶμα, λίγο πρὶν ξεσπάσει ἡ καταιγίδα, ἔχει ἤδη ζωντανὴ τὴν εἰκόνα στὴ σκέψη του. Καὶ δυστυχῶς στὶς μέρες μας εἶναι πολλὰ τὰ σύννεφα πού πυκνώνουν μὲ ἄδηλο περιεχόμενο καὶ ἐξίσου ἄδηλη ἐξέλιξη. Ἀξίες καὶ ἰδανικὰ χρόνων ὑποχωροῦν καὶ στηλιτεύονται ὡς παρωχημένα. Μπροστὰ στὸν πανικὸ καὶ τὸ ἄγχος τῆς ἐπιβίωσης, τὰ ὅσα συμβαίνουν περνοῦν ἀποκλειστικὰ καὶ μόνο μέσα ἀπὸ τὸ φίλτρο τῆς οἰκονομικῆς συνθήκης, ἐνῶ ἡ ἑνασχόληση μὲ ὀτιδήποτε ἔξω ἀπὸ τὰ ὄρια τῆς συγκεκριμένης συνθήκης χαρακτηρίζεται ὡς περιττὴ πολυτέλεια. Ἀναντίρρητα τὸ οἰκονομικὸ πρόβλημα ἐπιδρᾷ καίρια καὶ σὲ μεγάλο βαθμὸ ἐπικαθορίζει τὴν πραγματικότητα τὴν ὁποία βιώνουμε. Ἀπὸ τὴν ἄλλη, ὅμως, διαμορφώνει τὶς ἰδανικὲς συνθήκες γιὰ νὰ περάσουν ἀπὸ τὴν «πίσω πόρτα» κυριολεκτικὰ «ἀβρόχοις ποσὶ» ζητήματα τὰ ὁποῖα πρὶν ἀπὸ λίγα χρόνια θὰ προσέκρουαν στὴν ὁμόθυμη καὶ ὁμόφωνη ἀντίδραση τῆς πλειονότητος τῶν συμπολιτῶν μας.

Θέματα στοιχειώδους ἠθικῆς, ζητήματα πού σχετίζονται μὲ τὴν ταυτότητα καὶ τὶς

καταβολές τοῦ λαοῦ μας, θέματα ἐθνικὰ ὅλα ἀναδύονται ὡς διάττοντες ἀστέρες, φωτίζουν γιὰ λίγες ἡμέρες ἢ καὶ ὧρες τὴν ἀγχώδη καὶ μονότονη καθημερινότητά μας, καὶ περνοῦν στὴν ἀφάνεια, ἢ μᾶλλον παγώνουν σταδιακὰ τὴν ἀποδόμηση. Σταχυολογῶ ὀρισμένα παραδείγματα μέσα ἀπὸ τὸ δελτίο τῆς καθημερινότητος, γιὰ νὰ γίνω πιὸ συγκεκριμένος «Ἀλλάζουν τὴν ἱστορία, προαιρετικὰ τὰ θρησκευτικὰ...» «Κατάργηση τοῦ ἐκκλησιασμοῦ» «Τὰ βιβλία τῆς ἱστορίας πρέπει νὰ ἀποκαθαρθοῦν ἀπὸ τὶς ἐθνικιστικὲς μεγαλόστομες ἀνοησίες» κ.α. Τὴν ὥρα ἀκριβῶς πού οἱ ἀναδυόμενοι ἐθνικισμοὶ τῆς Βαλκανικῆς δειχνουν νὰ ἐνισχύονται, ἐκφέροντας προκλητικὸ λόγο καὶ ἀξιώσεις ἐμεῖς θαρρεῖς καὶ πασχίζουμε νὰ ἀποδυναμώσουμε τὸν συνεκτικὸ ἴστό καὶ τὶς ἀξίες τοῦ ἔθνους ἀπὸ φόβο μὴ τυχὸν καὶ χαρακτηριστοῦμε ὀπισθοδρομικοί.

Τὸ ἀντίβαρο στὴν συγκεκριμένη κατάσταση ὡστόσο, δὲν εἶναι νὰ περάσουμε στὴν ἀντίπερα ὄχθη, υἱοθετώντας ἄκριτα τὶς ὑστερικὲς κραυγὲς τῶν ὑπερπατριωτῶν. Ἡ ἰσορροπία βρίσκεται ἄλλωστε πάντοτε στὸ μέσο. Καὶ ἀκριβῶς σὲ αὐτὸ τὸ μέσο θὰ πρέπει καὶ ἐμεῖς νὰ μεινοῦμε.

Ἀπὸ τὴν ἄλλη στὸ ἐπίπεδο τῆς καθημερινότητος, ἔξω ἀπὸ τὴ σφαῖρα τῶν μεγάλων ἐθνικῶν ζητημάτων, ἡ εἰκόνα δὲν εἶναι καὶ ἡ καλύτερη. Μὲ ἐξαίρεση μιὰ σειρὰ φωτισμένων καὶ ἀξιόλογων πρωτοβουλιῶν, μὲ

*Μπροστά στον πανικό
καὶ τὸ ἄγχος τῆς ἐπιβίωσης,
τὰ ὅσα συμβαίνουν περνοῦν
ἀποκλειστικά καὶ μόνο μέσα
ἀπὸ τὸ φίλτρο τῆς οἰκονομικῆς
συνθήκης, ἐνῶ ἡ ἐνασχόληση
μὲ ὅτιδήποτε ἔξω ἀπὸ τὰ ὅρια
τῆς συγκεκριμένης συνθήκης
χαρακτηρίζεται ὡς περιττὴ
πολυτέλεια.*

*Ἐναντίρρητα τὸ οἰκονομικὸ
πρόβλημα ἐπιδρᾷ καίρια
καὶ σὲ μεγάλο βαθμὸ ἐπικαθορίζει
τὴν πραγματικότητα
τὴν ὁποία βιώνουμε.*

ἐθελοντικὴ ἀφετηρία καὶ κίνητρο, θὰ μπορούσε νὰ πεῖ κανεὶς ὅτι ἡ κρίση τῶν καιρῶν σκλήρυνε κι ἄλλο τὶς καρδιές τῶν ἀνθρώπων καὶ ἀποκάλυψε τὴν ἐπίπλαστη αὐτάρκεια, καταλύοντας τὴν συνθήκη τῆς εὐμάρειας. Εἰκόνες ἀντιφατικὲς καὶ ἐνίοτε προκλητικὲς. Μιὰ μερίδα συμπολιτῶν ποὺ κατὰ τὸ συνήθη νεολογισμὸ «ξεσαλώνει» γευόμενη τὶς χαρὲς τῶν διακοπῶν καὶ μιὰ ἄλλη μερίδα συνανθρώπων ποὺ μετὰ βίας ἐπιβιώνει γευόμενη τὸ πικρὸ ποτήρι τοῦ ἄγχους καὶ τῶν στερήσεων. Κάποιοι ἀφήνονται μοιρολατρικὰ στὴν ἐξέλιξη τῶν πραγμάτων ἀναζητώντας ἐρμηνεῖες καὶ ἀπαντήσεις στοὺς ὑποτιθέμενους ἐνίοτε λόγους καὶ προφητεῖες περὶ ἐσχάτων καὶ κάποιοι ἄλλοι υἱοθετοῦν μιὰ ἐναλλακτικὴ ἐξίσου ἐσχατολογικὴ θεώρηση τοῦ τύπου «φάγωμεν, πίωμεν, αὔριον γὰρ ἀποθνήσκωμεν».

Ποιὰ εἶναι ἡ θέση τοῦ χριστιανοῦ ἀπέναντί σε ὅλα αὐτά; Ἡ μέση ὁδός. Ἡ ὁδός τῆς πίστεως καὶ τῆς ἐλπίδας. Ἡ ὁδός τῆς χαρᾶς καὶ τῆς σταθερῆς προσήλωσης στὴν αἰώνια καὶ διαχρονικὴ ἀλήθεια τῶν λόγων τοῦ Κυρίου. Τῶν λόγων ποὺ ἀντηχοῦν μέσα στοὺς αἰῶνες δίνοντας στοὺς πιστοὺς θάρρος καὶ ἐλπίδα. Ἡ καταιγίδα εἶναι κοντὰ καὶ ἡ ἐξέλιξή της εἶναι ἄδηλη. Ἄς μὴ φοβόμαστε ὅμως. Καὶ ἄς ἔχουμε κατὰ νοῦ τοὺς λόγους τῶν Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας «Ἐγειρέσθω ἡ θάλασσα, μαινέσθω τὰ κύματα, Ἰησοῦ τὸ πλοιάριον ποντίσαι οὐ δύνανται».

Γεγονότα - Σχόλια

ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΙΜΗΣ ΚΑΙ ΜΝΗΜΗΣ ΓΙΑ ΤΟΝ ΚΩΝ/ΝΟ ΠΑΛΑΙΟΛΟΓΟ

Ἡ 29η Μαΐου ἀποτελεῖ ἡμέρα ἀνάμνησης τῆς Ἀλώσεως τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἀπό τοὺς Ὀθωμανοὺς καθὼς καὶ τῆς ἠρωικῆς θυσίας τοῦ τελευταίου Αὐτοκράτορα τοῦ Βυζαντίου Κωνσταντίνου Παλαιολόγου καὶ τῶν ὑπερασπιστῶν τῆς Βασιλίδος τῶν Πόλεων. Στὴν Καστροπολιτεία τοῦ Μυστρᾶ, στὸν Μητροπολιτικὸ Ναὸ τοῦ Ἁγίου Δημητρίου, παρόντος τοῦ Προέδρου τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας κ. Προκόπιου Παυλόπουλου, τελέσθηκε Ἀρχιερατικὴ Θεία Λειτουργία προεξάρχοντος τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου μας κ. Εὐσταθίου. Στὴ συνέχεια, τελέσθηκε ἐπιμνημόσυνη δέηση, γιὰ τὸν Κωνσταντῖνο Παλαιολόγο, ὁ ὁποῖος στὶς 6 Ἰανουαρίου 1449, ἀνήμερα των Φώτων, στέφθηκε στὸν ἴδιο χῶρο Αὐτοκράτορας τοῦ Βυζαντίου, πού βρισκόταν σὲ δεινὴ θέση. Σχετικὰ μὲ τὴν προσωπικότητα τοῦ πεσόντος Αὐτοκράτορα μίλησε ὁ Σχολικὸς Σύμβουλος Φιλολόγων κ. Ἐμμανουὴλ Στεργιούλης. Ἀμέσως μετὰ, Ἀρχεὲς καὶ κοινὸ μετέβησαν στὸν ἀνδριάντα τοῦ Κωνσταντίνου Παλαιολόγου στὴν πλατεία τοῦ Μυστρᾶ, ὅπου τελέσθηκε Τρισάγιο καὶ ἔγινε κατάθεση στεφάνου ἀπὸ τὸν Πρόεδρο τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας κ. Προκόπιο Παυλόπουλο. Οἱ ἐκδηλώσεις τιμῆς καὶ μνήμης ὀλοκληρώθηκαν μὲ τήρηση ἑνὸς λεπτοῦ σιγῆς καὶ ἀνάκρουση τοῦ Ἐθνικοῦ Ὑμνου ἀπὸ τιμητικὸ στρατιωτικὸ ἄγημα. Ἐν συνεχείᾳ οἱ ἐπίσημοι μετέβησαν στὸ Ἰνστιτοῦτο Ἐρευνας Βυζαντινοῦ Πολιτισμοῦ

τοῦ Πανεπιστημίου Πελοποννήσου, πού στεγάζεται στὸ πλήρως ἀνακαινισμένο κτίριο τοῦ πρώην Δημοτικοῦ σχολείου Μυστρᾶ, τὸ ὁποῖο ἐγκαινίασε ὁ Πρόεδρος τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας.

ΤΟ ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΣΧΟΛΕΙΟ ΒΑΛΥΡΑΣ ΜΕΣΣΗΝΙΑΣ ΣΤΟΝ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗ ΜΑΣ Κ. ΕΥΣΤΑΘΙΟ

Μὲ ἰδιαίτερη χαρὰ ὁ Σεβ. Μητροπολίτης μας κ. Εὐστάθιος ὑποδέχθηκε τὸ πρῶτὴ τῆς Πέμπτης 26 Μαΐου 2016, στὸ Ἐπισκοπεῖο στὴ Σπάρτη, τοὺς μαθητὲς, τὶς μαθήτριες καὶ τοὺς ἐκπαιδευτικούς τοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου Βαλύρας Μεσσηνίας, πού βρέθηκαν στὸν τόπο μας στὸ πλαίσιο μονοήμερης ἐκδρομῆς στὴ Μονεμβάσια. Ὁ Σεπτὸς Ποιμενάρχης μας, πού κατάγεται ἀπὸ τὴ Βαλύρα, ἐνθουμήθηκε συγκινημένος ἱστορίες ἀπὸ τὰ παιδικὰ του χρόνια, ὅταν ὁ ἴδιος φοιτοῦσε στὸ σχολεῖο τῆς Μεσσηνιακῆς κωμόπολης. Στὴ συνέχεια προέτρεψε τὰ παιδιά νὰ ἀγαποῦν τὸ σχολεῖο καὶ τοὺς ἐκπαιδευτικούς τους καὶ νὰ ἔχουν ἰσχυρὴ θέληση γιὰ μάθηση, ὥστε νὰ γίνουν ὀλοκληρωμένες προσωπικότητες. Τέλος, ὁ Σεβασμιώτατος ἔκανε ἀναφορὰ στὶς ἱστορικὲς περιοχὲς τῆς Λακωνίας μὲ ἰδιαίτερη ἔμφαση στὴ Μονεμβάσια, πού ἦταν καὶ ὁ τελικὸς προορισμὸς τῶν ἐπισκεπτῶν. Μὲ τὴν ὀλοκλήρωση τῆς ἐπίσκεψης τὰ παιδιά ἔλαβαν ἀπὸ τὰ χέρια τοῦ Σεβασμιωτάτου, ὡς εὐλογία, μία εἰκόνα μὲ τὸν Ἐλκόμενο Χριστὸ Μονεμβασίας καθὼς καὶ ἓνα CD μὲ τὴν Καινὴ Διαθήκη.

Ο ΠΟΙΜΕΝΑΡΧΗΣ ΜΑΣ ΣΤΟΝ ΕΟΡΤΑΣΜΟ ΤΩΝ ΠΟΛΙΟΥΧΩΝ ΤΗΣ ΤΡΙΠΟΛΗΣ

Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης μας κ. Ευστάθιος συμμετείχε ὡς προσκεκλημένος τοῦ οἰκείου Σεβ. Μητροπολίτου Μαντινείας καὶ Κυνουρίας κ. Ἀλεξάνδρου στὸν ἑορτασμὸ τῶν Πολιούχων τῆς Τρίπολης, Ἁγίων Νεομαρτύρων Δημητρίου καὶ Παύλου, τὴν Κυριακὴ 22 Μαΐου 2016. Τὸ πρωὶ τῆς ἑορτῆς, στὸν Ἱερὸ Ναὸ Νεομαρτύρων καὶ Προφήτη Ἡλία, ἐψάλη ὁ Ὅρθρος χοροστατοῦντος τοῦ Σεπτοῦ Ποιμενάρχου μας καὶ στὴ συνέχεια τελέσθηκε Πολυαρχιερατικὸ συλλεῖτουργο μὲ τὴ συμμετοχὴ τῶν Σεβ. Μητροπολιτῶν Πατρῶν κ. Χρυσοστόμου, Ἱερισσοῦ κ. Θεοκλήτου, τοῦ Θεοφ. Ἐπισκόπου Κερνίτσας κ. Χρυσάνθου καὶ τοῦ οἰκείου Μητροπολίτου. Τὸ ἀπόγευμα τῆς ἴδιας ἡμέρας τελέσθηκε Πολυαρχιερατικὸς Ἑσπερινὸς καὶ ἀκολούθησε ἡ λιτάνευση τῶν Ἱερῶν Λειψάνων τῶν Ἁγίων Νεομαρτύρων καὶ τῆς Ἁγίας Κάρας τοῦ Νεομάρτυρος Δημητρίου στοὺς κεντρικοὺς δρόμους τῆς ἀρκαδικῆς πρωτεύουσας μὲ τὴ συμμετοχὴ στρατιωτικοῦ ἀγῆματος, τῆς Φιλαρμονικῆς τοῦ Δήμου Τρίπολης, μαθητῶν, συλλόγων καὶ φορέων τῆς Ἀρκαδίας.

ΜΕ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ ΛΑΜΠΡΟΤΗΤΑ ΕΟΡΤΑΣΕ Η ΜΟΝΕΜΒΑΣΙΑ ΤΗΝ ΠΟΛΙΟΥΧΟ ΤΗΣ ΠΑΝΑΓΙΑ ΧΡΥΣΑΦΙΤΙΣΣΑ

Μὲ ἐκκλησιαστικὴ λαμπρότητα ἐόρτασε

καὶ φέτος ἡ Μονεμβάσια τὴ μνήμη τῆς Πολιούχου τῆς Παναγίας Χρυσάφτισσας. Τὸ ἀπόγευμα τῆς Κυριακῆς 8 Μαΐου 2016, παραμονὴ τῆς ἑορτῆς, τελέσθηκε Μέγας Πολυαρχιερατικὸς Ἑσπερινὸς χοροστατοῦντος τοῦ Θεοφ. Ἐπισκόπου Σαλώνων κ. Ἀντωνίου, ὁ ὅποιος κήρυξε καὶ τὸν θεῖο λόγο, καὶ μὲ τὴ συμμετοχὴ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ζιχνῶν καὶ Νευροκοπίου κ. Ἱεροθέου καὶ τοῦ σεπτοῦ Ποιμενάρχου μας κ. Ευσταθίου. Ἐν συνεχείᾳ τελέσθηκε ἡ Ἱερὰ Παράκληση πρὸς τὴν Ὑπεραγία Θεοτόκο καὶ ἀκολούθησε Ἱερὰ Ἀγρυπνία μέχρι τὶς πρῶτες πρωινῆς ὥρες. Τὴν κυριώνυμη ἡμέρα τῆς ἑορτῆς καὶ νωρὶς τὸ πρωὶ μεταφέρθηκε ἡ Ἱερὰ εἰκόνα τῆς Παναγίας στὸν Μητροπολιτικὸ Ναὸ Ἐλκομένου Χριστοῦ, ὅπου ἐψάλη ὁ Ὅρθρος καὶ στὴ συνέχεια τελέσθηκε Πολυαρχιερατικὸ Συλλεῖτουργο, στὸ ὁποῖο προεξήρχε ὁ Σεβ. Μητροπολίτης μας κ. Ευστάθιος συλλειτουργούντων τῶν προαναφερόμενων Ἐπισκόπων. Τὸν θεῖο λόγο κήρυξε ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ζιχνῶν καὶ Νευροκοπίου κ. Ἱερόθεος. Μετὰ τὸ πέρας τῆς Θείας Λειτουργίας πραγματοποιήθηκε ἡ λιτάνευση τῆς Ἱερᾶς Εἰκόνας τῆς Παναγίας τῆς Χρυσάφτισσας στὶς δρομικὲς καὶ τὰ καλντερίμια τῆς βυζαντινῆς καστροπολιτείας, μὲ κατάληξη στὸν Ἱερὸ

Ναὸ Ἐλκομένου Χριστοῦ, ὅπου ὁ Σεβ. Μητροπολίτης μας εὐλόγησε τὴν πλειάδα τῶν εὐλαβῶν πιστῶν. Παράλληλα εὐχαρίστησε τοὺς δύο Ἐπισκόπους γιὰ τὴν παρουσία καὶ τὰ εὐεργετικά λόγια τους καθὼς καὶ ὅλους ὅσοι συμμετεῖχαν στὴν ἑορτή.

ΔΙΕΘΝΗΣ ΔΙΗΜΕΡΙΔΑ ΣΤΗ ΣΠΑΡΤΗ ΓΙΑ ΤΑ ΜΟΝΑΣΤΗΡΙΑΚΑ ΠΡΟΪΟΝΤΑ

Μία ἐνδιαφέρουσα διημερίδα τῆς Διακοινοβουλευτικῆς Συνέλευσης Ὁρθοδοξίας, μὲ θέμα: «Μοναστηριακά προϊόντα καὶ μικροὶ παραγωγοὶ στὸν Ὁρθόδοξο χῶρο. Κοινὴ προσπάθεια καὶ προοπτικές» διεξήχθη στὸ ἀμφιθέατρο τοῦ Πανεπιστημίου Πελοποννήσου στὴ Σπάρτη, μὲ τὴ συμμετοχὴ τεχνοκρατῶν, ἀλλὰ καὶ ἐκπροσώπων Ἱερῶν Μονῶν ἀπὸ Ἄγιον Ὄρος, Ρωσία, Γαλλία, Ρουμανία, Μαυροβούνιο, Σερβία, Οὐκρανία καὶ Φινλανδία. Ἡ ἐπίσημη τελετὴ ἔναρξης πραγματοποιήθηκε τὸ ἀπόγευμα τῆς Πέμπτης 14 Ἀπριλίου 2016. Τὴ χαιρετιστήρια ὁμιλία ἐξεφώνησε ὁ Γενικὸς Γραμματέας τῆς Δ.Σ.Ο, Ὑφυπουργὸς Ἐξωτερικῶν κ. Ἰωάννης

Ἀμανατίδης. Χαιρετισμὸ ἀπηύθυνε καὶ ὁ Σεβ. Μητροπολίτης μας κ. Εὐστάθιος, ὁ ὁποῖος, ἀφοῦ καλωσόρισε τοὺς συμμετέχοντες καὶ τοὺς προσκεκλημένους, στάθηκε στὴ σχέση Ὁρθοδοξίας καὶ Οἰκολογίας. Τὴ διημερίδα χαιρέτισαν, ἐπίσης, ὁ Πρόεδρος τοῦ ΕΛΓΑ κ. Θεοφάνης Κουρεμπές ὡς ἐκπρόσωπος τοῦ Ὑπουργοῦ Ἀγροτικῆς Ἀνάπτυξης καὶ Τροφίμων, ὁ σύμβουλος τῆς Δ.Σ.Ο. καθηγητῆς κ. Valery Alekseen, ὁ Περιφερειάρχης Πελοποννήσου κ. Πέτρος Τατούλης, ὁ Δήμαρχος Δ. Σπάρτης κ. Εὐάγγελος Βαλιώτης καὶ ὁ Πρόεδρος τῆς Γενικῆς Συνομοσπονδίας Ἐπαγγελματιῶν Βιοτεχνῶν Ἐμπόρων Ἑλλάδας κ. Γεώργιος Καββαθᾶς. Ἀκολούθησε προσλαλιά ἀπὸ τὸν ὑπεύθυνο τῆς Ὁργανωτικῆς Ἐπιτροπῆς, ταμίας τῆς Δ.Σ.Ο καὶ Βουλευτὴ Λακωνίας κ. Σταῦρο Ἀραχωβίτη. Ἡ τελετὴ ἔναρξης ὁλοκληρώθηκε μὲ τιμητικὴ ἀναφορὰ ἀπὸ τὸν σύμβουλο τῆς Δ.Σ.Ο Δρ. Κωνσταντῖνο Μυγδάλη στὸν π. Ἐπιφάνιο τοῦ Ἱεροῦ Κελίου Ἁγ. Εὐσταθίου Μυλοποτάμου Ἁγίου Ὁρους, τοῦ ὁποῖου ἐκπρόσωπος παρέλαβε ἕνα τιμητικὸ ἀναμνηστικὸ.

**ΣΕ ΚΑΤΑΝΥΚΤΙΚΟ ΚΛΙΜΑ
ΟΙ Δ΄ ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΙ
ΣΤΗΝ ΚΑΣΤΡΟΠΟΛΙΤΕΙΑ ΜΥΣΤΡΑ**

Πλήθος πιστών από τη Λακωνία, την Πελοπόννησο και άλλες περιοχές της Ελλάδας παρακολούθησαν το απόγευμα της Παρασκευής 8 Απριλίου 2016, μέσα σε κλίμα κατάνυξης, την Ακολουθία της Δ΄ Στάσης των Χαιρετισμών προς την Υπεραγία Θεοτόκο, στον Μητροπολιτικό Ναό του Αγίου Δημητρίου στον Βυζαντινό Μυστρά. Στην Ακολουθία χοροστάτησε, ως προσκεκλημένος του Σεβ. Μητροπολίτου μας, ο Σεβ. Μητροπολίτης Πατρών κ. Χρυσόστομος. Νωρίτερα, κατά την είσοδο των δύο Έπισκόπων στην καστροπολιτεία του Μυστρά, ο Σεβ. Μητροπολίτης Πατρών τέλεσε Τρισάγιο στο σημείο όπου σύμφωνα με την παράδοση μαρτύρησε το 1760 ο Μητροπολίτης Λακεδαιμονίας Άνανίας Λαμπάρδης. Την όλη πνευματική πανδαισία συμπλήρωσε ή χορωδία του Μητροπολιτικού Ναού Σπάρτης υπό τη διεύθυνση του Πρωτοψάλτη κ. Παναγιώτη Τζανάκου. Όμολογουμένως μέσα στα φωτισμένα καλντερίμια με τὰ λαδοφάναρα, ήταν μία υπέροχη βραδιά, γεμάτη δέος, συγκίνηση και μεγαλείο, που παρέπεμπε στο Βυζάντιο, όπου πρωτοψάλλθηκε ο Άκάθιστος Ύμνος στον Ναό των Βλαχερνών της Πόλης.

**ΕΠΙΤΥΧΗΜΕΝΗ Η ΕΟΡΤΗ ΝΕΟΛΑΙΑΣ
ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΜΑΣ**

Με τη χάρη του Θεού και τις εύλογιες του Σεβ. Μητροπολίτου μας κ. Εύσταθίου πραγματοποιήθηκε με επιτυχία το απόγευμα της Κυριακής 15 Μαΐου 2016 ή Γιορτή Νεολαίας της Ίερᾶς Μητροπόλεως μας στο Σαϊνοπούλειο Πάρκο στη Μαγούλα. Από νωρίς οι φωνές των παιδιών ζωντάνεψαν τον ειδυλλιακό αυτό τόπο. Το πρόγραμμα περιελάμβανε, σε διάφορα σημεία του άλσους, δραστηριότητες και παιχνίδια μέσω των οποίων τὰ παιδιά ψυχαγωγήθηκαν ενισχύοντας το ομαδικό πνεύμα τους. Παράλληλα, συνειδητοποίησαν ότι υπάρχουν και πολλοί άλλοι νέοι και νέες διαφόρων ηλικιών με παρόμοια ενδιαφέροντα και κοινή αναφορά τή συμμετοχή τους στις κατηχητικές συντροφίες των ένοριών. Δραστηριότητες, όμως, οργανώθηκαν και για τους γονείς, ώστε να περάσουν δημιουργικά το απόγευμά τους. Αμέσως μετά το παιχνίδι και άφοϋ σε όλα τα παιδιά μοιράστηκαν κρουασάν και χυμοί, έγινε συγκέντρωση στον χώρο του άμφιθεάτρου όπου έγινε ή ύποδοχή του Σεβ. Μητροπολίτου μας. Ο υπεύθυνος του Γραφείου Νεότητας και Ιεροκήρυκας της Ίερᾶς Μητροπόλεως μας Πανος. Αρχιμ. π. Ευστάθιος Πορφύρης στην όμιλία του τόνισε ότι εἶναι σημαντικό να συνεχιστεί άπρόσκοπτα και να ενισχυθεί ποικιλοτρόπως ή λειτουργία των κατηχητικών συναντήσεων στις ένορίες. Παράλληλα εύχαρίστησε όλους εκείνους που προσέφεραν και βοήθησαν, ώστε να διεξαχθεί με άρτιο τρόπο ή Γιορτή Νεολαίας. Ακολούθησε ένα μουσικό πρόγραμμα με έντεχνα τραγούδια από νέους των κατηχητικών. Τή μουσική επίμελεια είχε ο κ. Νίκος Βορίλας, ενώ στο τραγούδι ήταν ο ίδιος και ο κ. Νίκος Καρμοίρης. Τή φετινή γιορτή πλαισίωσε ο χορευτικός όμιλος Σκά-

λας μέ παραδοσιακούς χορούς ἀπό διάφορα μέρη τῆς πατρίδος μας, τοὺς ὁποίους παρουσίασαν παιδιά τῶν κατηχητικῶν συναντήσεων Σκάλας, Βλαχιώτη καὶ Μυρτιᾶς. Τῆ Γιορτῆ ἐπίσφράγισε ὁ Σεπτὸς Ποιμενάρχης μας μέ τὸν ὠφέλιμο λόγο του, ὁ ὁποῖος προέτρεψε τοὺς νέους καὶ τίς νέες νὰ μιμηθοῦν τοὺς Λάκωνες Ἁγίους ἀλλὰ καὶ τοὺς ἀρχαίους Σπαρτιάτες, ὥστε νὰ ἀναδειχθοῦν ἄξιοι ἀπόγονοι ἀξίων προγόνων. Ἐπίσης, εὐχαρίστησε τὸν ὑπεύθυνο τοῦ Γραφείου Νεότητος καὶ ὄλους ὅσοι συνέβαλαν μέ προθυμία καὶ χαρὰ στὴ λειτουργία τῶν φετινῶν κατηχητικῶν συντροφῶν καὶ τὴ διοργάνωση τῆς Γιορτῆς. Ἡ Γιορτῆ Νεολαίας ὀλοκληρώθηκε μέ τὴ διανομὴ ἀπὸ τὸν Σεβασμιώτατο ἀναμνηστικῶν καπέλων σὲ ὅλα τα παιδιά, ἐνῶ ὄλοι ἀνανέωσαν τὸ ραντεβού τους γιὰ τὸ Φθινόπωρο στὶς κατηχητικὲς συντροφίες τῶν ἐνοριῶν.

ΝΕΟΙ ΑΝΑΓΝΩΣΤΕΣ

Ἐξι νέοι ἀναγνώστες προστέθηκαν στὴ μεγάλη χορεία τῶν ἀναγνωστῶν ποὺ ἔχει χειροθετήσει ὁ Σεβ. Ποιμενάρχης μας κ. Εὐστάθιος, κατὰ τὸ διάστημα τῆς τριακονταπενταετοῦς ποιμαντορίας του στὴν Ἱερὰ Μητρόπολή μας. Συγκεκριμένα,

στὶς 6 Μαρτίου 2016 στὴν ἐνορία Καστορείου, ὁ Σεπτὸς Ποιμενάρχης μας χειροθέτησε ἀναγνώστη τὸν μαθητὴ Γεώργιο Μήτηρ, υἱὸ τοῦ ἑφημερίου τῆς ἐνορίας π. Δημητρίου Μήτηρ, ἐνῶ στὶς 24 Ἀπριλίου στὸν Ἱερὸ Ναὸ Γεννήσεως Χριστοῦ Μολάων τὸν μαθητὴ Λυκείου Σπυριδῶνα Ξαστερούλη. Τὴν Κυριακὴ 17 Ἀπριλίου κατὰ τὸν τελευταῖο Κατανυκτικὸ Ἑσπερινὸ, χειροθέτησε Ἀναγνώστες τοὺς διακεκριμένους συμπολίτες μας κ.κ. Ἀλέξιο Λεοντῆ, στρατηγὸν ἐν ἀποστρατεία, Νικόλαο Θεοδωρακάκο, ἀπόστρατο ἀξιωματικὸ, ἐπιστήμονα καὶ ἐπιχειρηματία καὶ Ἀθανάσιο Ρουμελιώτη, θεολόγο στὴ δημόσια ἐκπαίδευση, οἱ ὁποῖοι ἐπιπροσθέτως βοηθοῦν στὸ δεξι ἀναλόγιο τοῦ Μητροπολιτικοῦ Ναοῦ Σπάρτης ὑπὸ τὸν πρωτοψάλτη κ. Τζανάκο. Τέλος στὶς 8 Μαΐου στὴν πανηγυρίζουσα ἐνορία τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου Θεολόγου Μονεμβασίας, χειροθέτησε ἀναγνώστη τὸν λαμπρὸν ἀξιωματικὸν καὶ οἰκογενειάρχην κ. Χρίστον Σκάγκον. Ὁ Σεβασμιώτατος παρουσίασε στὸ ἐκκλησίασμα τοὺς νέους Ἀναγνώστες, ἐκθειάζοντας τὸ ἦθος τους καὶ τοὺς εὐχαρίστησε γιὰ τὴ διάθεση προσφορᾶς τους στὴν τοπικὴ Ἐκκλησία καὶ τοὺς προέτρεψε νὰ συνεχίσουν μέ τὸν ἴδιο ζῆλο.

Χρονικά τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως

ΧΡΟΝΙΚΑ

Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης μας κ.κ. ΕΥΣΤΑΘΙΟΣ κατά τὸν μῆνα Μάρτιον 2016:

Ἐ λ ε ι τ ο ὄ ρ γ η σ ε, τὴν 5ην εἰς τὴν Ἱερὰν Μονὴν Καστρίου καὶ ἐτέλεσε τὸ ἐτήσιον μνημόσυνον τῆς ἀειμνήστου Ἡγουμένης Εὐοδίας, τὴν 6ην εἰς τὸ Καστόρειον, τὴν 9ην εἰς τὴν πανηγυρίζουσαν Ἱερὰν Μονὴν τῶν Ἁγίων Τεσσαράκοντα συλλειτουργοῦντος καὶ τοῦ Θεοφ. Ἐπισκόπου Ἐλαίας κ. Θεοδωρήτου, τὴν 13ην εἰς τὸ Προσκύνημα τοῦ Ἁγίου Βασιλείου, ἐπὶ τῇ ἑορτῇ τῆς Ὁσίας Ὑπομονῆς, τὴν 18ην εἰς τὴν Ἱερὰν Μονὴν Ζερμπίτσας, (Προηγιασμένη), τὴν 19ην εἰς τὸν πανηγυρίζοντα Ἱερὸν Ναὸν τῶν Ἁγίων Θεοδώρων Τρύπης, τὴν 20ην εἰς Μολάους, τὴν 23ην εἰς Κροκεάς, τὴν 25ην εἰς τὸν πανηγυρίζοντα Μητροπολιτικὸν Ναὸν τῆς Εὐαγγελιστρίας Σπάρτης, τὴν 27ην εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν τοῦ Ἁγίου Νικολάου Σπάρτης, ἐπὶ τῇ ἑορτῇ τῶν Λακώνων Ἁγίων καὶ τὴν 30ὴν εἰς τὴν Μεταμόρφωσιν Μολάων.

Ἐ χ ο ρ ο σ τ ᾶ τ η σ ε τὴν 8ην εἰς τὴν πανηγυρίζουσαν Ἱερὰν Μονὴν τῶν Ἁγίων Τεσσαράκοντα μετὰ τῶν Σεβ. Μητροπολιτῶν Ξάνθης κ. Παντελεήμονος καὶ Μαρωνείας κ. Παντελεήμονος, ὅστις καὶ προΐστατο, καὶ ἐξέφωνησε τὸν προσήκοντα λόγον, τὴν 13ην εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν τοῦ Ὁσίου Νίκωνος κατὰ τὸν ἑσπερινὸν τῆς Συγγνώμης, τὴν 14ην εἰς τὴν Ἱερὰν Μονὴν τῶν Ἁγίων Τεσσαράκοντα (κατὰ τὸ Μ. Ἀπόδειπνον), τὴν 18ην εἰς τὸ Γηροκομεῖον Σπάρτης (Α΄ Στάσις Χαιρετισμῶν), τὴν 25ην εἰς τὸν Μητροπολιτικὸν Ναὸν (Β΄ Στάσις Χαιρετισμῶν), τὴν 26ην εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν Ἁγίου Νικολάου Σπάρτης (ἑσπερινὸς ἑορτῆς τῶν Λακώνων Ἁγίων) καὶ τὴν 27ην εἰς τὸν

Ἱερὸν Ναὸν τοῦ Ὁσίου Νίκωνος (Κατανυκτικὸς Ἑσπερινός).

Π ρ ο ε σ τ η τὴν 3ην εἰς Καστόρειον τῆς Νεκρωσίμου Ἀκολουθίας τῆς Κηδείας τοῦ Συνταξιούχου Ἐφημερίου Πρωτοπρ. Ἰωάννου Γιαννούλη, τὴν 5ην εἰς τὰ Καλύβια Σοχᾶς τῆς Κηδείας τῆς Πρεσβυτέρας Πολυξένης Μηνακάκη, τὴν 6ην εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν τοῦ Ὁσίου Νίκωνος τῆς Κηδείας τοῦ Νίκωνος Χριστάκου, τὴν 21ην εἰς τὸ Κοιμητήριον Χαλανδρίου τῆς Κηδείας τῆς Αἰκατερίνης Σγαρδέλη, τὴν 22αν εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν τοῦ Ὁσίου Νίκωνος τῆς Αἰκατερίνης Γκίνη, τὴν 26ην εἰς τὸ Κοιμητήριον Ἡλιουπόλεως τῆς Κηδείας τῆς Δήμητρας Νάβλαρη, ἐξαδέλφης του καὶ τὴν ἰδίαν ἡμέραν εἰς τὸν Μητροπολιτικὸν Ναὸν τῆς Κηδείας τοῦ Φανουρίου Ἀνδριώτη.

Σ υ μ μ ε τ ε σ χ ε εἰς τὰς ἐργασίας τῆς ἐκτάκτου Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος κατὰ τὴν 8ην, 9ην καὶ 10ην ἥτις καὶ ἐξέλεξε Μητροπολίτην Καρπενησίου τὸν 2ον Γραμματέα τῆς Συνόδου Γεώργιον Ρέμπελον.

Π ρ ο ῆ δ ρ ε υ σ ε τὴν 1ην συνεδριάσεως τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου, τὴν 5ην συνεδριάσεως τοῦ Δ.Σ. τοῦ Ἀσύλου Ἀνιάτων Σπάρτης, τὴν 23ην ἐπίσης τοῦ Σωματείου Περιθάλψεως Χρονίως Πασχόντων.

Ἐπίσης ἐπραγματοποίησε Συνάξεις Ἱερέων εἰς Κροκεάς, τὴν 23ην, τὴν 30ην εἰς Μεταμόρφωσιν Μολάων διὰ τὰς Ἀρχιερατικές Ἐπιτροπεῖας Βλαχιώτη, Σκάλας, Γερακίου, Μολάων, Μονεμβασίας καὶ Ἀσωποῦ καὶ τὴν 22αν εἰς τὰ Παπαδιάνικα ὠμίλησε εἰς συνάντησιν μετὰ τὴν νεολαίαν τῆς ἐνορίας.

Κατὰ τὸν μῆνα Ἀπρίλιον 2016

Ἐ λ ε ι τ ο ὄ ρ γ η σ ε τὴν 2αν εἰς τὸ Ἔλος (ἐτήσιον μνημόσυνον τοῦ Ἐφημερίου

Ανδρέου Δημοπούλου) τὴν 3ην εἰς τὴν Σκάλαν, τὴν 6ην εἰς τὸν Ἱερόν Ναόν τοῦ Ὁσίου Νίκωνος (Προηγιασμένη), τὴν 9ην εἰς τὴν Ἱεράν Μονὴν τῶν Ἁγίων Τεσσαράκοντα (ἐτήσιον μνημόσυνον τοῦ Ἱερέως Παναγιώτου Σκιαδᾶ), τὴν 10ην εἰς Ἀφυσσοῦ, τὴν 14ην εἰς τὴν Ἱεράν Μονὴν Ἰέρακος (Προηγιασμένη) τὴν 16ην εἰς τὴν Γιάτρισσαν Κοκκινοράχης, τὴν 17ην εἰς τὰ Παπαδιάνικα, τὴν 20ην εἰς τὴν Ἱεράν Μονὴν Ἁγίων Τεσσαράκοντα (Προηγιασμένην διὰ τοὺς ἐκπαιδευτικούς), τὴν 22αν εἰς τὴν Ἁγίαν Βαρβάραν Καλογωνίας (Προηγιασμένην διὰ τὰ Σχολεῖα) τὴν 23ην εἰς τὰ Καλύβια Θεολόγου, τὴν 24ην εἰς Μολάους, τὴν 25ην εἰς Λάχι (Προηγιασμένη) τὴν 26ην εἰς Ξηροκάμπιον (Προηγιασμένη) τὴν 27ην εἰς Τσεραμιὸν (Προηγιασμένη) καὶ τὴν 28ην εἰς Παρόριον καὶ τὴν 30ὴν εἰς τὸν Ἱερόν Ναόν τοῦ Ὁσίου Νίκωνος.

Ἐχοροστάτησε τὴν 1ην εἰς τὸ Βλαχιώτη κατὰ τὴν Γ΄ Στάσιν τῶν Χαιρετισμῶν, τὴν 3ην, τὴν 10ην καὶ τὴν 17ην εἰς τὸν Ἱερόν Ναόν τοῦ Ὁσίου Νίκωνος κατὰ τὸν Κατανυκτικὸν Ἑσπερινόν, τὴν 13ην εἰς τὴν Ἱεράν Μονὴν Ζερμπίτσης κατὰ τὸν Μέγαν Κανόνα, τὴν 15ην εἰς τὸν Μητροπολιτικὸν Ναόν κατὰ τὴν Ἀκολουθίαν τοῦ Ἀκαθίστου Ὑμνου, τὴν 24ην εἰς Νεάπολιν (Ἀκολουθία Νυμφίου), τὴν 25ην εἰς τὸν Ἱερόν Ναόν Ἁγίου Νικολάου Σπάρτης (Ἀκολουθία Νυμφίου) τὴν 26ην εἰς τὸν Ἱερόν Ναόν Ἁγίου Σπυρίδωνος Σπάρτης (Ἀκολουθία Νυμφίου) τὴν 27ην εἰς Ἅγιον Ἰωάννην Σπάρτης, τὴν 28ην εἰς τὸν Μητροπολιτικὸν Ναόν (Ἀκολουθία τῶν Δώδεκα Εὐαγγελίων), τὴν 29ην εἰς Ἱερόν Ναόν Ἁγίου Νίκωνος (Ἀκολουθία Ἀποκαθλώσεως), τὴν ἰδίαν ἡμέραν εἰς τὸν Μητροπολιτικὸν Ναόν (Ἀκολουθία τοῦ Ἱεροῦ Ἐπιταφίου) καὶ ἐτέλεσε τὸν Ἱερόν Εὐχέλαιον εἰς τὸ Ἄσυλον Ἀνιάτων Σπάρτης τὴν 27ην.

Ἐχειροθέτησε τὴν 24ην εἰς Μολάους Ἀναγνώστην τὸν μαθητὴν τοῦ Λυκείου καὶ

λαμπρὸν νέον Σπυρίδωνα Ξαστερούλην.

Προέστη τὴν 6ην εἰς Μακρυνάραν τῆς Νεκρωσίμου Ἀκολουθίας τῆς Κηδεῖας τοῦ μαθητοῦ Σταματίου Μπόκου αἰφνιδίως ἀποθανόντος, τὴν 9ην εἰς τὸν Μητροπολιτικὸν Ναόν τῆς Κηδεῖας τῆς Ἀναστασίας Βάρλα, τὴν 20ην εἰς τὴν Ἱεράν Μονὴν Ἰέρακος τῆς κηδεῖας τῆς ὑπεραιωνόβιας Μοναχῆς Μαγδαληνῆς, καὶ τὴν ἰδίαν ἡμέραν εἰς Τραπεζοντὴν τοῦ αἰφνιδίως ἀποθανόντος Γεωργίου Χατζάκου Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβούλου, καὶ τὴν 26ην Μεγαλόπολιν τῆς κηδεῖας τῆς Βασιλικῆς Κωστοπούλου, ἀξιολόγου προσωπικότητος.

Ἐνεκαινίασε τὴν 18ην τὴν νέαν ὁδὸν Σπάρτης - Μεγαλοπόλεως παρουσία ὑπουργῶν καὶ ἀρμοδίων φορέων καὶ πλήθους λαοῦ.

Συνάξεις Ἱερατικὰς ἐπραγματοποίησε τὴν 6ην εἰς Σπάρτην, τὴν 25ην εἰς Λάχιον καὶ τὴν 26ην εἰς Ξηροκάμπιον διὰ τὰς ἀρχιερατικὰς Ἐπιτροπείας Σπάρτης, Βρεσθένων, Καστορείου, Ξηροκαμπίου, Νεαπόλεως καὶ Ἐλίκας.

Προήδρευσε τὴν 24ην συνεδρίασεως τοῦ Δ.Σ. τοῦ Γηροκομείου Ἐλίκας, τὴν ἰδίαν ἡμέραν τοῦ Δ.Σ. τοῦ Γηροκομείου Νεαπόλεως καὶ τὴν ἰδίαν ἐπίσης ἡμέραν τοῦ Δ.Σ. τῶν Κατασκηνώσεων Παλαιοκάστρου.

Κατὰ τὸν μῆνα Μάιον 2016

Ἐλειτούργησε τὴν 1ην εἰς τὸν Μητροπολιτικὸν Ναόν (ΠΑΣΧΑ) τὴν 2αν εἰς τὸν πανηγυρίζοντα Ἱερόν Ναόν Ἁγίου Γεωργίου Δαφνίου, τὴν 3ην εἰς τὸ πανηγυρίζον παρεκκλήσιον τοῦ Ἁγίου Ραφαὴλ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ζερμπίτσης, τὴν 5ην εἰς τὸν πανηγυρίζοντα Ἱερόν Ναόν τῆς Ἁγίας Εἰρήνης (Βάρσοβα), τὴν 6ην εἰς τὸν πανηγυρίζοντα Ἱερόν Ναόν Ζωοδόχου Πηγῆς Ρειχέας, τὴν 7ην εἰς τὴν Ἱεράν Μονὴν Εὐαγγελιστρίας Ἰέρακος, τὴν 8ην εἰς τὸν πανηγυρίζοντα Ἱερόν Ναόν τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου τῆς ὁμωνύμου Ἐνορίας, τὴν 9ην εἰς τὸν Ἱερόν

Ναὸν τοῦ Ἐλκομένου Μονεμβασίας ἐπὶ τῇ ἑορτῇ τῆς Χρυσαιφίτισης συλλειτουργούντων τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ζιχνῶν κ. Ἱεροθέου καὶ τοῦ Θεοφ. Ἐπισκόπου Σαλῶνων κ. Ἀντωνίου, τὴν 15ην εἰς Μαγούλαν, τὴν 21ην εἰς τὸν πανηγυρίζοντα Ἱερὸν Ναὸν Ἁγίου Κων/νου Κάτω Καστανέας, τὴν 22αν εἰς Τρίπολιν ἐπὶ τῇ ἑορτῇ τῶν Νεομαρτύρων Παύλου καὶ Δημητρίου προσκεκλημένος τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Μαντινείας κ. Ἀλεξάνδρου μετὰ τῶν συμπροσκεκλημένων Σεβ. Μητροπολιτῶν Πατρῶν κ. Χρυσοστόμου, Ἱερισσοῦ κ. Θεοκλήτου καὶ τοῦ Θεοφ. Ἐπισκόπου Κερνίτισης κ. Χρυσάνθου, τὴν 28ην εἰς Κονιδίτσαν καὶ προέστη Δοξολογίας καὶ ἐτέλεσε τὸ μνημόσυνον τοῦ σφαιγιασθέντος ὑπὸ τῶν Τούρκων ἐν ὥρᾳ Θ. Λειτουργίας Ἱερέως Ἰωάννου Κάτσαρη καὶ τὴν 29ην εἰς τὸν Μητροπολιτικὸν Ναὸν Μυστρᾶ καὶ προέστη τοῦ μνημοσύνου ὑπὲρ τοῦ Κωνσταντίνου Παλαιολόγου, παρουσία τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας κ. Προκοπίου Παυλοπούλου.

Ἐχοροστάτησεν τὴν 1ην εἰς τὸν πανηγυρίζοντα Ἱερὸν Ναὸν Ἁγίου Γεωργίου Ἀσωποῦ, τὴν 2αν εἰς τὸ Μετόχιον τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἰβήρων εἰς Ἅγιον Ἰωάννην Σπάρτης, τὴν 4ην εἰς τὸν πανηγυρίζοντα Ἱερὸν Ναὸν Ἁγίας Εἰρήνης Μαγούλας, τὴν 5ην εἰς τὴν πανηγυρίζουσαν Ἱεράν Μονὴν Ζωοδόχου Πηγῆς Γόλας, τὴν 7ην εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν Ἁγίου Ἰωάννου Θεολόγου εἰς Ἅγιον Ἰωάννην Ἀπιδέας, τὴν 8ην εἰς τὸν πανηγυρίζοντα Ἱερὸν Ναὸν Παναγίας Χρυσαιφίτισης Μονεμβασίας, τὴν 14ην εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν Ἁγίου Σπυρίδωνος Σπάρτης καὶ προέστη τοῦ μνημοσύνου τοῦ Ἱερέως Παν. Ρούτση, τὴν ἰδίαν ἡμέραν ἐτέλεσε Παράκλησιν διὰ τοὺς διαγωνιζομένους ὑποψηφίους φοιτητάς, εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν τοῦ Ἁγίου Νικολάου Σπάρτης καὶ τὴν 20ήν εἰς τὸν πανηγυρίζοντα Ἱερὸν Ναὸν τοῦ Ἁγίου Κων/νου τοῦ οἰκισμοῦ Φλόκα.

Ἡ ὑλόγησεν τὴν 29ην εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν τοῦ Ἐλκομένου Μονεμβασίας τὸν γάμον τοῦ Εὐαγγέλου Χαραμῆ καὶ τῆς Γεωργίας-Θέσβης Σίδερη.

Ἐβάπτισεν τὴν 15ην εἰς τὴν Ἱεράν Μονὴν τῶν Ἁγίων Τεσσαράκοντά τὸ τέκνον τοῦ Νικολάου καὶ τῆς Παναγιώτας Χατζῆ εἰς τὸ ὄποῖον ἐδόθη τὸ ὄνομα Βασίλειος.

Ἐχοροστάτησεν τὴν 8ην εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου Θεολόγου Ἀναγνώστην τὸν λαμπρὸν ἀξιωματικὸν καὶ οἰκογενειάρχην κ. Χρίστον Σκάγκον.

Ἐκεῖρε τὴν 6ην εἰς τὴν Ἱεράν Μονὴν Ἱέρακος Μεγαλόσχημον Μοναχὴν τὴν ἀδελφὴν τῆς Μονῆς Ἐλέσαν.

Ἐτέλεσε Ἁγιασμόν τὴν 14ην εἰς τὴν Λέσχην τῶν ἀξιωματικῶν Σπάρτης ἐπὶ τῇ λειτουργίᾳ τοῦ νέου Συλλόγου Ἀποστράτων Ἀξιωματικῶν Λακωνίας, τὴν 20ήν εἰς τὸ κατὰστημα «Γαλαξίας», τὴν 21ην ἐπὶ τοῖς ἐγκαινίοις νέας ὁδοῦ Καστανέας-Σπηλαίων Καστανέας καὶ τὴν 29^{ην} ἐπὶ τοῖς ἐγκαινίοις τοῦ Ἰνστιτούτου Βυζαντινῶν Μελετῶν Μυστρᾶ παρουσία τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας.

Προέστη τὴν 27ην εἰς Ἀνώγεια τῆς Νεκρωσίμου Ἀκολουθίας τῆς κηδείας τοῦ ἐπὶ ὀγδοήκοντα ἔτη Ἱεροψάλτου τῆς ἐνορίας Χαριλάου Χριστοφυλάκου, ἐνῶ τὴν 5ην εἰς Μαγούλαν τῆς κηδείας τῆς Σοφίας Ἀρβανίτου.

Συμμετέσχεν εἰς τὴν ἐκτάκτως συγκληθεῖσαν Ἱεραρχίαν τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τὴν 24ην καὶ 25ην ἐνῶ παρευρέθη καὶ ὠμίλησεν ἐπικαίρως τὴν 15ην εἰς τὸ Σαῖνοπούλειον ἀμφιθέατρον κατὰ τὴν ἑορτὴν τῆς νεολαίας μας ἐπὶ τῇ λήξει τῶν Κατηχητικῶν Σχολείων.

Κατὰ τὰς ὑπολοίπους ἡμέρας ἐδέχθη εἰς τὸ Γραφεῖον Ἱερεῖς, Συμβούλια καὶ πολλοὺς ἐμπεριστάτους ἀνθρώπους καὶ ἐπεσκέφθη κατ' ἐπανάληψιν τὰ ἰδρύματα καὶ τὸ Νοσοκομεῖον Σπάρτης.

Από την χειροθεσία τών νέων άναγνωστών κ.κ. Αλεξίου Λεοντή, Αθανασίου Ρουμελιώτη και Νικολάου Θεοδωρακάκου (Σπάρτη, 17/4/2016)

Από την επίσκεψη του Δημοτικού Σχολείου Βαλύρας στον Σεβ. Μητροπολίτη μας (Σπάρτη, 26/5/2016)

Από την έορτή τών Παλαιολογείων στό Μητροπολιτικό Ναό τοῦ Μυστρά, παρουσία τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας κ. Προκοπίου Παυλόπουλου (Μυστράς, 29/5/2016)

Άπό τήν πανήγυρη τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἁγίων Ἀναργύρων Πάρνωνος προεξάρχοντος τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ἐλασσώνος κ. Χαρίτωνος (30/6/2016)